

*International Bill of
Human Rights*

ՄԱՐԴՈՒ ԻՐԱՎՈՒՆՔՆԵՐԻ միջազգային բիլլ

United Nations

Միավորված ազգերի կազմակերպություն

*International Bill of
Human Rights*

ՍԱՐԴՈՒ
ԻՐԱՎՈՒՆՔՆԵՐԻ
ՄԻՋԱՋՋԱՅԻՆ ԲՈՒԼ

United Nations Office in Armenia
ՍԱԿ-ի հայաստանյան գրասենյակ
Երևան

կոմիսարների գործադրությունը պահպանությունը պահպանությունը

Universal Declaration of Human Rights

*Մարդու
իրավունքների
համբաղիանուր
հոչակազիր*

(10 դեկտեմբերի, 1948 թ.)

*Հոչակազիրի հայերևն քարգմանությունը
ՄԱԿ-ի Հանրային գուղեկարգության վարչության
երեւանյան գրասենյակի:*

ՆԱԽԱԲԱՆ

Քանզի մարդկության ընտանիքի բոլոր անդամներին հատուկ արժանապատվության եւ հավասար ու անօտարենի իրավունքների ճանաչումն աշխարհի ազատության, արդարության եւ խաղաղության հիմքն է,

Քանզի մարդու իրավունքների նկատմամբ քամահրանքն ու արհամարհանքը հանգեցրել են մարդկության խիղճը վրդովող բարբարոսական գործողությունների, եւ քանի որ իրքեւ մարդկության վեհ նպատակ է հոչակված այնպիսի աշխարհի ստեղծումը, որտեղ մարդիկ կվայելեն խոսքի ու համոզմունքների ազատություն եւ գերծ կլինեն վախից ու կարիքից,

Քանզի անհրաժեշտ է օրենքի հշխանությամբ պաշտպանել մարդու իրավունքները, որպեսզի նա, որպես վերջին միջոց, հարկադրված չընդունի բռնակալության ու ճնշման դեմ,

Քանզի անհրաժեշտ է նպաստել ազգերի բարեկամական հարաբերությունների զարգացմանը, քանզի Սիափորված ազգերի ժողովուրդները Կանոնադրության մեջ վերահաստատել են իրենց հավատը մարդու հիմնական իրավունքների, մարդ անհատի արժանապատվության ու արժեքի, տղամարդու ու կնոջ իրավահավասարության հանդեպ եւ վճռել սոցիալական առաջադիմության ու կենսապայմանների բարելավմանն աջակցել անհավել ազատության պայմաններում,

Քանզի անդամ պետությունները պարտավորվել են, Սիափորված ազգերի հետ համագործակցելով, հասնել

Մարդու իրավունքների համընդիանուր հոչակագիր

մարդու իրավունքների ու իիմնական ազատությունների նկատմամբ համընդիանուր հարգանքի ու դրանց պահպանման,

քանզի այս իրավունքների ու ազատությունների համընդիանուր ըմբռնումը վիրխարի նշանակություն ունի այս պարտավորության լիակատար իրականացման համար.

ԳԼԽԱՎՈՐ ԱՍԱՍԻՔԵԱՆ

իրապարակում է սույն

ՄԱՐԴՈՒ ԻՐԱՎՈՒՆՔՆԵՐԻ ՀԱՍՏԱԿԵԱՆՈՒՐ ՀՈՉԱԿԱԳԻՐԸ

որպես առաջադրանք բոլոր ժողովուրդներին ու ազգերին, որպեսզի յուրաքանչյուր անհատ և հասարակության յուրաքանչյուր մարմին, մշտապես նկատի ունենալով այս Հոչակագիրը, ճգնի ուսուցման ու կրթության միջոցով նպաստելու այս իրավունքների ու ազատությունների նկատմամբ հարգալից վերաբերմունքին և ազգային ու միջազգային առաջադիմական միջոցառումներով ապահովելու դրանց համընդիանուր արդյունավետ ճանաչումն ու պահպանումը, թե՛ անդամ պետությունների ժողովուրդների և թե՛ դրանց իրավասության տակ գտնվող տարածքների ժողովուրդների կողմից:

Հոդված 1

Բոլոր մարդիկ ծնվում են ազատ ու հավասար՝ իրենց արժանապատվությամբ եւ իրավունքներով։ Նրանք օժտված են բանականությամբ ու խղճով, եւ պարտավոր են միմյանց նկատմամբ վարվել նորայրության ոգով։

Հոդված 2

Յուրաքանչյուր ոք ունի սույն Հռչակագրում նշված բոլոր իրավունքներն ու ազատությունները՝ անկախ որեւէ ռասայական, մաշկի գույնի, սեռի, լեզվի, կրոնի, քաղաքական եւ այլ համոզմունքների, ազգային կամ սոցիալական ծագման, ունեցվածքի, դասային պատկանելության կամ որեւէ այլ կարգավիճակի տարրերակման։

Ավելին, որեւէ տարրերակում չպետք է դրվի՝ ելնելով անհատի երկրի կամ տարածքի քաղաքական, իրավական կամ միջազգային կարգավիճակից, լինի դա անկախ, խնամարկյալ, ոչ ինքնավար կամ որեւէ այլ սահմանափակումով պետական կազմավորում։

Հոդված 3

Յուրաքանչյուր ոք կյանքի, ազատության եւ սեփական անձի անձեռնմխելիության իրավունք ունի։

Հոդված 4

Ոչ ոք չպետք է մնա ստրկության կամ անազատ վիճակում։ Ստրկությունը եւ ստրկավաճառությունը՝ իրենց բոլոր տարատեսակներով՝ արգելվում են։

Հոդված 5

Ոչ ոք չպետք է ենթարկվի խոշտանգման կամ դաժան, անմարդկային կամ արժանապատվությունը նսեմացնող վերաբերմունքի ու պատժի։

Մարդու իրավունքների համընդհանուր հոչակագիր

Հոդված 6

Ամեն ոք, ուր էլ որ լինի, իրավասությեկտ ճանաչվելու իրավունք ունի:

Հոդված 7

Օրենքի առաջ բոլոր մարդիկ հավասար են եւ, առանց որեւէ խտրության, օրենքի հավասար պաշտպանության իրավունք ունեն: Բոլոր մարդիկ սույն Հոչակագրով հաստատված հավասարությունը խախտող որեւէ խտրականությունից, սաղբանքից պաշտպանվելու հավասար իրավունք ունեն:

Հոդված 8

Յուրաքանչյուր ոք սահմանադրությամբ կամ օրենքով իրեն արված հիմնական իրավունքները ուժնահարվելու դեպքում այդ իրավունքները իրավասու ազգային դատարանների միջոցով արդյունավետ կերպով վերականգնելու իրավունք ունի:

Հոդված 9

Ոչ ոք չի կարող ենթարկվել կամայական կալանքի, ձերքակալման կամ արտաքսման:

Հոդված 10

Յուրաքանչյուր ոք իր իրավունքներն ու պարտականությունները ճշտելու եւ իրեն ներկայացված քրեական մեղադրանքի հիմնավորվածությունը պարզելու համար լիակատար հավասարության հիման վրա իրավունք ունի պահանջելու, որ իր գործը իրավարակայնորեն եւ արդարության բոլոր պահանջների պահպանմամբ քննվի անկախ եւ անկողմնակալ դատարանի կողմից:

Հոդված 11

1. Հանցագործություն կատարելու մեջ մեղադրվող յուրա-

քանչյուր ոք իրավունք ունի անմեղ համարվել, քանի դեռ իր մեղքը օրինական կարգով չի հաստատվել իրապարակային դատական քննության միջոցով, որի ժամանակ նրան տրվում են պաշտպանության բոլոր հնարավորությունները:

2. Ոչ ոք չի կարող հանցագործության մեջ մեղադրվել որեւէ արարք կատարելու կամ անզործության համար, որը կատարելու պահին ազգային օրենքներով կամ միջազգային իրավունքով հանցագործություն չի համարվել: Չի կարող նաև ծանր պատիճ տրվել, քան այն, որը կարող էր սահմանվել հանցանքը կատարելու ժամանակ:

Հոդված 12

Ոչ ոք չայեցոք է իր անձնական ու ընտանեկան կյանքի, տան կամ նամակագրության նկատմամբ կամայական միջամտության ենթարկվի, ոչ ել որեւէ ոտնձգության պատվի ու հեղինակության նկատմամբ: Յուրաքանչյուր ոք ննան միջամտությունից կամ ոտնձգությունից օրենքով պաշտպանվելու իրավունք ունի:

Հոդված 13

1. Յուրաքանչյուր ոք ազատորնն տեղից տեղ փոխադրվելու եւ ցանկացած պետության սահմաններում բնակավայր ընտրելու իրավունք ունի:
2. Յուրաքանչյուր ոք իրավունք ունի լրելու ցանկացած երկիր, ներառյալ իր սեփականը, եւ վերադառնալու իր երկիրը:

Հոդված 14

1. Յուրաքանչյուր ոք հետապնդումից այլ երկրներում ապաստան փնտրելու եւ այդ ասլաստանից օգտվելու իրավունք ունի:
2. Այդ իրավունքը չի կարող կիրառվել այնպիսի ոչ

Մարդու իրավունքների համընդհանուր հոչակագիր

քաղաքական հանցագործությունների կամ արարքների համար հարուցված հետապնդումների դեսլքում, որոնք հակասում են Սրբազնության ազգերի կազմակերպության նպատակներին ու սկզբունքներին:

Հոդված 15

1. Յուրաքանչյուր ոք քաղաքացիության իրավունք ունի:
2. Ոչ ոք չի կարող կամայականորեն գրկվել իր քաղաքացիությունից կամ իր քաղաքացիությունը փոխելու իրավունքից:

Հոդված 16

1. Չափահաս տղամարդիկ եւ կամայք, առանց որևէ ցեղային, ազգային կամ կրոնական սահմանափակման, ամուսնանալու եւ ընտանիք կազմելու իրավունք ունեն: Նրանք հավասար իրավունքներ ունեն ամուսնանալիս, ամուսնության լնքացքում եւ ամուսնալուծության ժամանակ:
2. Ամուսնությունը կարող է կայանալ միայն ամուսնացող կողմերի լիարժեք ու ազատ համաձայնության դեպքում:
3. Ընտանիքը հասարակության բնական ու հիմնական բջիջն է եւ հասարակության ու սեփական կողմից պաշտպանվելու իրավունք ունի:

Հոդված 17

1. Յուրաքանչյուր ոք սեփականություն ունենալու իրավունք ունի՝ ինչպես միանձնյա, այնպես էլ ուրիշների հետ համատեղ:
2. Ոչ ոք կամայականորեն չպետք է գրկվի իր սեփականությունից:

Հոդված 18

Յուրաքանչյուր ոք մտքի, խղճի ու դավանանքի ազատու-

բյան իրավունք ունի. այդ իրավունքը ներառում է իր դավանանքը կամ համոզմունքները փոխելու ազատություն եւ իր դավանանքը կամ համոզմունքները մենակ կամ ուրիշների և նետ մեկտեղ, իրապարակավ կամ գաղտնի քարոզելու, եկեղեցական արարողությունների, պաշտամունքի եւ ծիսակատարությունների միջոցով արտահայտելու ազատություն:

Հոդված 19

Յուրաքանչյուր ոք համոզմունքների ազատության եւ դրանք անկաշկանդ արտահայտելու իրավունք ունի. այս իրավունքը ներառում է համոզմունքներին անարգել հավատարիմ մնալու, տեղեկատվություն ու գաղափարներ որոնելու, ստանալու եւ լրատվության ցանկացած միջոցներով տարածելու ազատությունը՝ անկախ պետական սահմաններից:

Հոդված 20

1. Յուրաքանչյուր ոք խաղաղ հավաքների ու միություններ կազմելու իրավունք ունի:
2. Ոչ ոք չի կարող հարկադրաբար անդամակցել որեւէ միության:

Հոդված 21

1. Յուրաքանչյուր ոք անմիջականորեն կամ ազատ ընտրված ներկայացուցիչների միջոցով իր երկրի կառավարմանը մասնակցելու իրավունք ունի:
2. Յուրաքանչյուր ոք իր երկրում պետական ծառայության մտնելու հավասար հնարավորության իրավունք ունի:
3. Ժողովրդի կամքը պետք է լինի կառավարության իշխանության հիմքը. այդ կամքն իր արտահայտությունը պիտի գտնի սլարքերական եւ անեղծ ընտրություններում,

որոնք պետք է անցկացվեն համընդհանուր եւ հավասար ընտրական իրավունքի պայմաններում, գաղտնի կամ քվեարկության ազատությունն ապահովող այլ հավասարաթեք ձևերի միջոցով:

Հոդված 22

Յուրաքանչյուր ոք՝ որպես հասարակության անդամ, սոցիալական ասլահովության իրավունք ունի եւ ազգային ջանքերի ու միջազգային համագործակցության միջոցով, յուրաքանչյուր պետության կառուցվածքին ու ուսումներին համապատասխան, օգտվում է իր արժանապատվության եւ իր անձի ազատ զարգացման համար անհրաժեշտ տնտեսական, սոցիալական ու մշակութային իրավունքներից:

Հոդված 23

1. Յուրաքանչյուր ոք աշխատանքի, աշխատանքի ազատ ընտրության, արդարացի ու նախատավոր աշխատանքային պայմանների եւ գործազրկությունից պաշտպանվելու իրավունք ունի:
2. Յուրաքանչյուր ոք, առանց որեւէ խորականության, հավասար աշխատանքի դիմաց հավասար վարձատրության իրավունք ունի:
3. Յուրաքանչյուր աշխատող իր եւ իր ընտանիքի մարդավայել գոյությունը ասլահովող արդար ու գոհացուցիչ վարձատրության իրավունք ունի, որն անրաժեշտության դեսպրում պետք է լրացվի սոցիալական ապահովության այլ միջոցներով:
4. Յուրաքանչյուր ոք արիեստակցական միություններ ստեղծելու եւ իր շահերը պաշտպանելու համար արիեստակցական միություններին անդամակցելու իրավունք ունի:

Հոդված 24

Յուրաքանչյուր ոք հանգստի ու ժամանցի, այդ թվում՝ աշխատանքային ժամերի խնլամիտ սահմանափակման եւ պարբերաբար վճարովի արձակուրդների իրավունք ունի:

Հոդված 25

1. Յուրաքանչյուր ոք այնպիսի կենսամակարդակի իրավունք ունի, որը սլատշաճ է իր եւ իր ընտանիքի առողջության ու բարեկեցության համար, ներառյալ սնունդը, հագուստը, բնակարանը, առողջապահությունը եւ անհրաժեշտ սոցիալական ծառայությունները, ինչպես նաև ունի այլանուվության իրավունք գործազրկության, իփանության, հաշմանդառության, այրիանալու, ծերության կամ իր կամքից անկախ գոյության այլ միջոցների անհրաժեշտության դեսպում:
2. Մայրությունն ու մանկությունը հատուկ հոգածության եւ օժանդակության իրավունք ունեն: Ամուսնությունից կամ արտամուսնական կայից ծնված բոլոր երեխաները սլետք է օգտվեն միեւնույն սոցիալական սյաշտավանությունից:

Հոդված 26

1. Յուրաքանչյուր ոք կրթության իրավունք ունի: Կրթությունը, առնվազն տարրական եւ հանրակրթական փուլերում, սկսած է անվճար լինի: Տարրական կրթությունը սլետք է սյարտադիր լինի: Տեխնիկական եւ մասնագիտական կրթությունը սկսած է հանրամատչելի լինի, իսկ բարձրագույն կրթությունը, ընդունակություններին համապատասխան, հավասարապես մատչելի՝ բոլորի համար:
2. Կրթությունը սլետք է նսյատակառուղղված լինի անձի լիարժեք զարգացմանը եւ մարդու իրավունքների ու

իիմնական ազատությունների նկատմամբ հարգանքի ամրապնդմանը: Այս պետք է նայաստի բոլոր ազգերի, ուսայական և կրոնական խմբերի միջնությունների հանդուրժողականությանն ու բարեկամությանը, ել՝ ավելի նպաստի Միավորված ազգերի կազմակերպության խաղաղապահայան գործունեությանը:

3. Ծնողներն իրենց երեխաների համար կրթության տեսակն ընտրելու առաջնային իրավունք ունեն:

Հոդված 27

1. Յուրաքանչյուր ոք հասարակության մշակութային կյանքին ազատորեն մասնակցելու, արվեստներից բավականություն ստանալու, գիտական առաջընթացին մասնակցելու և դրա բարիքներից օգտվելու իրավունք ունի:
2. Յուրաքանչյուր ոք իր հեղինակած գիտական, գրական կամ գեղարվեստական աշխատանքի բարոյական և նյուրական շահերի պաշտպանության իրավունք ունի:

Հոդված 28

Յուրաքանչյուր ոք սոցիալական ու միջազգային այնպիսի կարգուկանոնի իրավունք ունի, որի առկայությամբ սույն Հոչակագրում շարադրված իրավունքներն ու ազատությունները լիովին իրագործելի են:

Հոդված 29

1. Յուրաքանչյուր ոք համայնքի առաջ պարտականություններ ունի, որտեղ և հնարավոր է նրա անհատականության ազատ ու լիարժեք գարգացումը:
2. Իր իրավունքներն ու ազատություններն իրականացնելիս յուրաքանչյուր ոք պետք է ենթակա լինի միմիայն այնպիսի սահմանափակումների, որոնք օրենքով սահմանված են բացառապես ուրիշների իրավունքների և

ազատությունների պատշաճ ճանաչումն ու հարգանքն ապահովելու և ժողովրդակարական հասարակարգում բարոյականության արդարացի պահանջները, հասարակական կարգը և ընդհանուր բարեկեցությունը բարելավելու նպատակով:

3. Այդ իրավունքների ու ազատությունների իրականացումը ոչ մի դեպքում չպետք է հակասի Միավորված ազգերի կազմակերպության նպատակներին ու սկզբունքներին:

Հոդված 30

Սույն Հռչակագրում ոչինչ չի կարող մեկնաբանվել որպես որեւէ պետության, մարդկանց խմբի կամ առանձին անհատների ընձեռված իրավունք՝ զբաղվելու այնպիսի գործունեությամբ կամ կատարելու այնպիսի արարք, որոնք նպատակառողջված լինեն սույն Հռչակագրում շարադրված իրավունքներն ու ազատություններն ի շիր դարձնելուն:

*International Covenant on Economic, Social
and Cultural Rights International Covenant on
Civil and Political Rights*

ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ,
ԱՌՑԻԱԼԱԿԱՆ ԵՎ
ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ
ԻՐԱՎՈՒՆՔՆԵՐԻ
ՄԱՍԻՆ
ՄԻՋԱՋԳԱՅԻՆ
ԴԱԾՆԱԳԻՐ

(16 դեկտեմբերի, 1966 թ.)

Դաշնագրի պաշտոնական հայերեն թարգմանությունը
պրամադրել է
Միջազգային իրավունքի հայկական
ընկերակցությունը:

ՆԱԽԱԲԱՆ

Սույն Դաշնագրի մասնակից պետությունները՝

ուշադրության առնելով, որ, Միավորված ազգերի կազմակերպության կանոնադրությամբ հոչակված սկրզբունքներին համապատասխան, մարդկային ընտանիքի բոլոր անդամներին ներհատուկ արժանապատվության եւ նրանց հավասար ու անկապտելի իրավունքների ճանաչումը ազատության, արդարության եւ համընդհանուր խաղաղության հիմքն է,

ընդունելով, որ այդ իրավունքները բխում են մարդկային անհատին ներհատուկ արժանապատվությունից,

ընդունելով, որ, Մարդու իրավունքների համընդհանուր հոչակագրին համապատասխան, վախից ու կարիքից ձերքազատված մարդկային ազատ անհատի իդեալը կարող է իրականացվել, եթե միայն ստեղծվեն այնպիսի պայմաններ, երբ յուրաքանչյուրը կարող է օգտվել ինչպես իր տնտեսական, սոցիալական եւ մշակութային, այնպես էլ քաղաքացիական ու քաղաքական իրավունքներից,

ուշադրության առնելով, որ Միավորված ազգերի կազմակերպության կանոնադրությամբ պետությունները պարտավոր են խրախուսել մարդու իրավունքների եւ ազատությունների հանդեպ համընդհանուր հարգանքն ու դրանց պահպանումը,

գիտակցելով, որ անհատը, պարտավորություններ ունենալով այլ անձանց եւ այն համայնքի հանդեպ, որին ինը պատկանում է, պետք է հետամուտ լինի սույն Դաշնագրում ճանաչվող իրավունքների խրախուսմանն ու պահպանմանը,

համաձայնում են ներքոհիշյալ հոդվածների շուրջ:

ՍԱՍ I

Հոդված 1

1. Բոլոր ժողովուրդներն ունեն ինքնորոշման իրավունք: Այդ իրավունքի ուժով նրանք ազատորեն սահմանում են իրենց քաղաքական կարգավիճակը եւ ազատորեն ապահովում իրենց տնտեսական, սոցիալական ու մշակութային զարգացումը:
2. Բոլոր ժողովուրդներն իրենց նպատակներին հասնելու համար կարող են ազատորեն տնօրինել իրենց բնական հարստությունները եւ ռեսուրսները՝ առանց խոչընդոտելու որևէ պարտավորության, որը բխում է փոխահավետության սկզբունքի վրա հիմնված միջազգային տնտեսական համագործակցությունից եւ միջազգային իրավունքից: Ոչ մի ժողովուրդ, ոչ մի դեսպոտ չի կարող գրկել գոյության՝ իրեն պատկանող միջոցներից:
3. Սույն Դաշնագրի մասնակից պետությունները, այդ թվում եւ նրանք, որոնք պատասխանատու են ինքնակառավարում չունեցող եւ խնամարկյալ տարածքների կառավարման համար, պետք է Միավորված ազգերի կազմակերպության կանոնադրության դրույթներին համապատասխան խրախուսեն ինքնորոշման իրավունքի իրականացումը եւ հարգեն այդ իրավունքը:

ՍԱՍ II

Հոդված 2

1. Սույն Դաշնագրի մասնակից յուրաքանչյուր պետություն պարտավորվում է իր ունեցած ռեսուրսների առավելագույն սահմաններում, անհատավես եւ միջազգային օգնության ու համագործակցության միջոցով, ձեռ-

նարկել միջոցներ, մասնավորապես, տնտեսական եւ տեխնիկական բնագավառներում, առաջադիմորեն հասնելու համար սույն Դաշնագրում ճանաչվող իրավունքների լիարժեք իրականացնալը բոլոր պատշաճ միջոցներով, ներառյալ, մասնավորապես օրենսդրական միջոցների ընդունմամբ:

2. Սույն Դաշնագրի մասնակից պետությունները պարտավորվում են երաշխավորել, որ սույն Դաշնագրով հոչակված իրավունքները կիրականացվեն առանց որևէ խրստականության, այն է՝ անկախ ռասայից, մաշկի գույնից, սեռից, լեզվից, կրոնից, քաղաքական կամ այլ համոգմունքից, ազգային կամ սոցիալական ծագումից, ծննդյանց, գույքային կամ այլ դրությունից:
3. Չարգացող երկրները, սլատչած կերպով հաշվի առնելով նարդու իրավունքները եւ իրենց ազգային տնտեսությունը, կարող են որոշել, թե սույն Դաշնագրով ճանաչվող տնտեսական իրավունքներն իրենք ինչ ծավալով պետք է երաշխավորեն իրենց քաղաքացի շիանդիսացող անձանց համար:

Հոդված 3

Սույն Դաշնագրի մասնակից պետությունները պարտավորվում են տղամարդկանց եւ կանանց համար ապահովել սույն Դաշնագրով նախատեսված բոլոր տնտեսական, սոցիալական եւ մշակութային իրավունքներից օգտվելու հավասար իրավունք:

Հոդված 4

Սույն Դաշնագրի մասնակից պետություններն ընդունում են, որ պետությունը կարող է սույն Դաշնագրին համապատասխան իր սահմանած իրավունքների իրականացնելը ենթարկել միայն այնպիսի սահմանափակումների, որոնք սահմանվում են օրենքով եւ միայն այնքանով,

ՏԱՐԵՍԱԿԱՆ, ԱՊՀԱԼԱԿԱՆ և մշակութային իրավունքների...

որքանով դա համատեղելի է նշված իրավունքների բնույթի հետ, եւ բացառապես ժողովրդավարական հասարակությունում ընդհանուր բարեկեցությանը նպաստելու նպատակով:

Հոդված 5

1. Սույն Դաշնագրում ոչինչ չի կարող մեկնաբանվել այնպես, որ ենթադրվի որեւէ պետության, խմբի կամ անձի իրավունքը՝ զբաղվելու այնպիսի գործունեությամբ կամ կատարելու այնպիսի գործունեություն, որն ուղղված է սույն Դաշնագրով ճանաչված իրավունքների կամ ազատությունների վերացնանքը կամ դրանց սահմանափակմանն ավելի մեծ ծավալով, քան նախատեսվում է սույն Դաշնագրով:
2. Չի թույլատրվում մարդու՝ օրենքի, կոնվենցիաների, ենթաօրենսդրական ակտերի կամ սովորությունների հիման վրա ցանկացած երկրում ճանաչված կամ գոյություն ունեցող հիմնարար իրավունքների որեւէ սահմանափակում կամ նվազեցում այն հիմնավորմանը, թե սույն Դաշնագիրը նման իրավունքներ չի ճանաչում կամ ճանաչում է նվազ ծավալով:

ՄԱՍ III

Հոդված 6

1. Սույն Դաշնագրի մասնակից պետությունները ճանաչում են աշխատանքի իրավունքը, որը ներառում է յուրաքանչյուրի՝ իր ապրուստն այնպիսի աշխատանքով վաստակելու հնարավորության իրավունքը, որը նա ազատորեն ընտրում է կամ որին նա ազատորեն համաձայնում է, եւ կծնոնարկեն այդ իրավունքի ապահովմանն ուղղված համապատասխան քայլեր:

2. Սույն Դաշնագրի մասնակից պետության կողմից այս իրավունքի լիարժեք իրականացմանը հասնելու նպատակով ձեռնարկվող քայլերն ընդգրկում են տեխնիկական և մասնագիտական ուսուցման ու վերապատրաստման ծրագրեր, տնտեսական, սոցիալական ու մշակութային անշեղ զարգացման և արտադրական լրիվ զբաղվածության ձեռքբերման ուղիներ ու մերուներ այնալիսի պայմաններում, որոնք երաշխափորում են մարդու քաղաքական և տնտեսական հիմնարար ազատությունները:

Հոդված 7

Սույն Դաշնագրի մասնակից պետությունները ճանաչում են յուրաքանչյուրի՝ աշխատանքի արդարացի և բարենպաստ պայմաններից օգտվելու իրավունքը, մասնավորապես,

- ա) վարձատրություն, որը բոլոր աշխատավորների համար նվազագույնն ապահովում է.
- (i) արդար աշխատավարձ և հավասարարժեք աշխատանքի դիմաց հավասար վարձատրություն՝ առանց որեւէ տարբերակման, մասնավորապես, կանաց համար սկսոք է երաշխափորվեն աշխատանքի այնալիսի պայմաններ, որտեղից օգտվում են տղամարդիկ՝ հավասար աշխատանքի դիմաց հավասար վճարում,
- (ii) իրենց և իրենց ընտանիքների համար բավարար ապրուստ՝ սույն Դաշնագրի դրույթներին համապատասխան,
- բ) անվտանգ և հիգիենիկ աշխատանքային պայմաններ,
- շ) յուրաքանչյուրի համար իր աշխատանքում համապատասխան ավելի բարձր աստիճանով առաջնահաջուկ մասնագիտական հավասար հնարավորություն՝ պայմանավորված բացառապես աշխատանքային ստաժով և որակավո-

բուժով,

- d) հանգստի, ժամանցի հնարավորություն և աշխատանքային ժամանակի ողջամիտ սահմանափակում ու վճարովի պարբերական արձակուրդ, ինչպես նաև վարձատրություն տոնական օրերի դիմաց:

Հոդված 8

1. Սույն Դաշնագրի մասնակից սենտությունները պարտավորվում են ապահովել՝
 - a) յուրաքանչյուրի՝ իր տնտեսական և սոցիալական շահերի ներկայացման ու պաշտպանության նպատակով արհեստակցական միություններ ստեղծելու և իր ընտրությամբ արհեստակցական միության անդամակցելու իրավունքը՝ համապատասխան կազմակերպության կանոնների պահպանման միակ պայմանով։ Նշված իրավունքի իրականացումը ենթակա չէ որեւէ սահմանափակման, բացի այն սահմանափակումներից, որոնք նախատեսվում են օրենքով և անհրաժեշտ են ժողովրդավարական հասարակությունում ի շահ պետական անվտանգության կամ հասարակական կարգի կամ այլոց իրավունքների և ազատությունների պաշտպանության,
 - b) արհեստակցական միությունների՝ ազգային դաշնություններ կամ համադաշնություններ կազմելու իրավունքը և վերջիններիս՝ միջազգային արհեստակցական կազմակերպություններ ստեղծելու ու կամ դրանց միանալու իրավունքը,
 - c) արհեստակցական միությունների ազատորեն գործելու իրավունքը՝ առանց որեւէ սահմանափակման, բացի այն սահմանափակումներից, որոնք նախատեսվում են օրենքով և որոնք անհրաժեշտ են ժողովրդավարական հասարակությունում ի շահ պետական անվտանգության

թյան կամ հասարակական կարգի կամ այլոց իրավունքների և ազատությունների պաշտպանության,

ձ) գործադրությունը՝ այն տվյալ երկրի օրենքներին համապատասխան իրականացնելու պայմանով:

2. Սույն հոդվածը չի խոչընդոտում այս իրավունքներն իրականացնելու օրինական սահմանափակումների նախատեսում այն անձանց համար, ովքեր մտնում են պետության գինված ուժերի, ուստիկանության կամ վարչակազմի մեջ:

3. Սույն հոդվածում ոչինչ իրավունք չի տալիս Աշխատանքի միջազգային կազմակերպության՝ Միավորումներ կազմելու ազատության և կազմակերպվելու իրավունքի պաշտպանության վերաբերյալ 1948 թ. կոնվենցիայի մասնակից պետություններին՝ ընդունելու նշված Կոնվենցիայով նախատեսվող երաշխիքներին ի վճառ օրենսդրական ակտեր, կամ օրենքը կիրառելու՝ ի վճառ այդ երաշխիքների:

Հոդված 9

Սույն Դաշնագրի մասնակից պետությունները ճանաչում են յուրաքանչյուրի՝ սոցիալական ապահովության, ներառյալ սոցիալական ասլահովագրության իրավունքը:

Հոդված 10

Սույն Դաշնագրի մասնակից պետություններն ընդունում են, որ

1. Ընտանիքին, որը հասարակության բնական ու իհմնական խնճային միավորն է, պետք է ըստ հնարակորին տրամադրվեն ամենալայն պաշտպանություն և աջակցություն, մասնավորապես, ընտանիքի կազմակորման ժամանակ և քանի դեռ ընտանիքը պատասխանատու է ոչ ինքնուրույն երեխաների խնամքի ու կրթության հա-

մար: Անուսնությունը պետք է կայանա անուսնացողների ազատ համաձայնությամբ:

2. Հատուկ պաշտպանություն պետք է տրամադրվի հոյի կանանց մինչեւ ծննդաբերությունը եւ դրանից հետո ընկած ողջամտ ժամանակաշրջանի ընթացքում աշխատող մայրերին սկսելու է տրամադրվի վճարովի արձակուրդ կամ արձակուրդ՝ սոցիալական այլահովության բավարար նպաստներով:
3. Պաշտպանության եւ օգնության հատուկ միջոցներ սկսելու է ձեռնարկվեն բոլոր երեխաների ու դեռահասների համար՝ առանց որեւէ խտրականության ընտանեկան ծագման կամ այլ հատկանիշով: Երեխաներն ու դեռահասները սկսելու է պաշտպանված լինեն տնտեսական եւ սոցիալական շահագործումից: Նրանց բարոյականության կամ առողջության համար վճարակար, կամ կյանքի համար վտանգավոր, կամ բնականոն զարգանան համար հնարավոր վճարակար բնագավառում նրանց աշխատանքի օգտագործումը պետք է պատժելի լինի օրենքով: Պետությունները պետք է նաև սահմանեն տարիքային սահմանափակումներ, որից ցածր տարիքի երեխայի վճարովի աշխատանքն արգելվում է եւ սյատժվում օրենքով:

Հոդված 11

1. Սույն Դաշնագրի մասնակից պետությունները ճանաչում են յուրաքանչյուրի՝ իր ու իր ընտանիքի համար բավարար կենսամակարդակի, այդ թվում՝ բավարար սննդի, հագուստի ու բնակարանի եւ կենսապայմանների շարունակական բարեկամման իրավունքը: Մասնակից պետությունները կձեռնարկեն պատշաճ միջոցներ այդ իրավունքի իրականացումն ասլահովելու համար՝ այս կապակցությամբ ընդունելով ազատ կամքի արտահայ-

ևուրյան վրա հիմնված միջազգային համագործակցության կարեւոր նշանակությունը:

2. Սույն Դաշնագրի մասնակից պետությունները, ճանաչելով յուրաքանչյուրի՝ սովոր չնատնվելու հիմնարար իրավունքը, անհատապես եւ միջազգային համագործակցությամբ ձեռնարկում են միջոցներ, ներառյալ հատուկ ծրագրերը, որոնք նպատակ ունեն.
- ա) բարելավելու սննդամբերի արտադրության, պահպանաման եւ բաշխման մերողները՝ տեխնիկական եւ գիտական գիտելիքի սպառիչ օգտագործման, սննման սկզբունքների մասին գիտելիքի տարածման եւ ազրարային համակարգերի զարգացման կամ բարենորոգման միջոցով այնպես, որպեսզի ապահովեն բնական ռեսուրսների առավել արդյունավետ զարգացումն ու օգտագործումը,
- բ) հաշվի առնելով ինչպես սննդամբերը ներմուծող, այնպես էլ արտահանող երկրների հիմնահարցերը՝ ապահովելու պարենի համաշխարհային պաշարների արդարացը բաշխումը՝ պահանջմունքի հարաբերությամբ:

Հոդված 12

1. Սույն Դաշնագրի մասնակից պետությունները ճանաչում են յուրաքանչյուրի՝ ֆիզիկական եւ հոգեկան առողջության առավելագույնս հասանելի մակարդակից օգտվելու իրավունքը:
2. Սույն Դաշնագրի մասնակից պետությունների կողմից այս իրավունքի լիարժեք իրականացումն ապահովելու նպատակով ձեռնարկվող միջոցներն ընդգրկում են միջոցառումներ, որոնք անհրաժեշտ են.
- ա) մեռելածնության ու մանկական մահացության կրծատման ապահովման եւ երեխայի առողջ զարգացման համար,

- բ) շրջակա միջավայրի և արդյունաբերության մեջ աշխատանքի հիգիենայի բոլոր կողմերի բարելավման համար,
- c) համաճարակային, տեղաճարակային, մասնագիտական և այլ հիվանդությունների կանխարգելման, բուժման և վերահսկման համար,
- դ) այնպիսի սլայմանների ստեղծման համար, որոնք հիվանդության դեսլքում բոլորի համար կապահովեն բժշկական խնամք:

Հոդված 13

1. Սույն Դաշնագրի մասնակից պետությունները ճանաչում են յուրաքանչյուրի կրթության իրավունքը: Նրանք համաձայնում են, որ կրթությունը պետք է ուղղված լինի մարդկային անհատի և նրա արժանապատվության գիտակցման լիակատար զարգացմանը և պետք է ամրապնդի հարգանքը մարդու իրավունքների և իիմնարար ազատությունները նկատմամբ: Մասնակից սյետությունները, այնուհետեւ, համաձայնում են, որ կրթությունը բոլորին պետք է հնարավորություն ընձեռի արդյունավետ մասնակցություն ունենալու ազատ հասարակությանը, նպաստելու բոլոր ազգերի և ուսասական, էրնիկական կամ կրոնական բոլոր խմբերի փոխընդունմանը, հանդուժողականությանն ու բարեկամությանը և աջակցելու խաղաղության սլահպանման ուղղությամբ Միավորված ազգերի կազմակերպության գործունեությանը:
 2. Սույն Դաշնագրի մասնակից պետությունները ընդունում են, որ այդ իրավունքի լիարժեք իրականացման նպատակով.
- ա) տարրական կրթությունը պարտադիր է եւ անվճար բոլորի համար,

- b) միջնակարգ կրթությունն իր տարրեր ձեւերով, ներառյալ՝ միջնակարգ տեխնիկական և մասնագիտական կրթությունը, բաց եւ մատչելի է բոլորի համար՝ բոլոր համապատասխան միջոցներով, մասնավորապես, առաջադիմական անվճար կրթություն մտցնելու միջոցով,
- c) բարձրագույն կրթությունը, ըստ յուրաքանչյուրի ընդունակությունների, հավասարապես մատչելի է բոլորի համար՝ բոլոր համապատասխան միջոցներով, մասնավորապես, առաջադիմական անվճար կրթություն մտցնելու միջոցով,
- d) հիմնական կրթությունը խրախուսվում կամ հնարավորինս ակտիվացվում է այն անձանց համար, ովքեր չեն անցել կամ չեն ավարտել իրենց տարրական կրթության լրիվ դասընթացը,
- e) սետք է ակտիվորեն իրականացնել բոլոր մակարդակների դպրոցների համակարգի զարգացումը, սահմանել կոքարոշակների բավարար համակարգ եւ շարունակաբար կատարելազգործել ուսուցչական կազմի նյութական պայմանները:

3. Սույն Դաշնագրի մասնակից սետությունները պարտավորվում են հարգել ծնողների եւ, համապատասխան դեսպերում, օրինական խնամակալների՝ իրենց երեխաների համար, պետական իշխանության կողմից ստեղծված դպրոցներից բացի, այլ դպրոցների ընտրության ազատությունը, որտեղ համապատասխանում են պետության կողմից սահմանվող կամ հաստատվող կրթական նվազագույն ստանդարտներին, ինչպես նաև իրենց երեխաների կրտնական եւ բարոյական դաստիարակությունը սեփական համոզմունքին համապատասխան ապահովելու նրանց ազատությունը:

4. Սույն եռդվագի ոչ մի մաս չպետք է մեկնարանվի որպես

առանձին անձանց եւ մարմինների՝ ուսումնական հաստատություններ ստեղծելու եւ դրանք սույն հոդվածի 1-ին կետում շարադրված սկզբունքներին եւ նման հաստատություններում այնպիսի նվազագույն ստանդարտներին համապատասխան դեկավարելու ազատության սահմանափակում, որոնք կարող են սահմանվել սետության կողմից:

Հոդված 14

Սույն Դաշնագրի մասնակից յուրաքանչյուր պետություն, որը մասնակից դաւնալու ժամանակ իր մետրոպոլիայի տարածքում կամ իր իրավագորության տակ գտնվող մյուս տարածքներում չի կարողացել ապահովել պարտադիր անվճար տարրական կրթություն, պարտավորվում է երկու տարրվա ընթացքում մշակել եւ ընդունել միջոցառումների մանրամասն ծրագիր պարտադիր անվճար տարրական կրթության սկզբունքը ողջամիտ ժամկետում, որը պետք է նշված լինի այդ ծրագրում, աստիճանաբար կենսագործելու համար:

Հոդված 15

1. Սույն Դաշնագրի մասնակից պետությունները ճանաչում են յուրաքանչյուրի իրավունքը
 - ա) մասնակցելու մշակութային կյանքին,
 - բ) օգտվելու գիտական առաջընթացի եւ դրա կիրառման բարիքներից,
 - ս) օգտվելու այն բարոյական եւ նյութական շահերի պաշտպանությունից, որոնք առաջանում են իր հեղինակած գիտական, գրական կամ գեղարվեստական ցանկացած երկի կապակցությամբ:
2. Սույն Դաշնագրի մասնակից պետությունների կողմից այդ իրավունքի լիարժեք իրականացման նպատակով

Ճեղարկվող միջոցների շարքն են դասվում նրանք, որոնք անհրաժեշտ են կրթության ու մշակույթի նվաճումների պահպանման, զարգացման եւ տարածման համար:

3. Սույն Դաշնագրի մասնակից պետությունները պարտավորվում են հարգել գիտական հետազոտությունների եւ ստեղծագործական գործունեության համար անհրաժեշտ ազատությունը:
4. Սույն Դաշնագրի մասնակից պետությունները ճանաչում են գիտական ու մշակութային բնագավառներում միջազգային կապերի եւ համագործակցության խրախուսումից ու զարգացումից բխող օգուտը:

ՍԱՍ Խ

Հոդված 16

1. Սույն Դաշնագրի մասնակից պետությունները պարտավորվում են այս Դաշնագրի 2-րդ մասին համապատասխան ներկայացնել գեկույցներ իրենց ճեղարկած միջոցառումների եւ սույն Դաշնագրով ճանաչվող իրավունքների պահպանման ասպարեզում ճեռք բերված առաջընթացի մասին:
2. a) Բոլոր գեկույցները ներկայացվում են Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարին, որը դրանց պատճեններն ուղարկում է Տնտեսական եւ սոցիալական խորհրդի բննությանը՝ սույն Դաշնագրի դրույթներին համապատասխան:
- b) Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարը նաև մասնագիտացված հաստատություններին է ուղարկում սույն Դաշնագրի մասնակից եւ միաժամանակ այդ հաստատությունների անդամ պե-

տուրյունների գեկույցների կամ դրանց ցանկացած համայստասխան հատվածների պատճենները, այնքանով, որքանով նման գեկույցները կամ այդ գեկույցների հատվածները վերաբերում են բոլոր այն հարցերին, որոնք մտնում են վերը նշված հաստատությունների սպառականությունների շրջանակների մեջ՝ նրանց հիմնայիր ակտերին համապատասխան:

Հոդված 17

1. Սույն Դաշնագրի մասնակից պետություններն իրենց գեկույցները ներկայացնում են փող առ փող, այն ծրագրին համապատասխան, որը պետք է սահմանի Տնտեսական եւ սոցիալական խորհուրդը, սույն Դաշնագրի ուժի մեջ մտնելուց հետո մեկ տարվա ընթացքում մասնակից պետությունների եւ շահագրգիռ մասնագիտացված հաստատությունների հետ խորհրդակցելուց հետո:
2. Չեկույցները կարող են մատնանշել այն գործոններն ու դժվարությունները, որոնք ազդում են սույն Դաշնագրով ստանձնած պարտավորությունների կատարման աստիճանի վրա:
3. Եթե համայստասխան տեղեկատվությունը սույն Դաշնագրի որեւէ մասնակից պետություն ավելի վաղ է ներկայացրել Միավորված ազգերի կազմակերպությանը կամ որեւէ մասնագիտացված հաստատության, ապա այդ տեղեկատվությունը վերաշարադրելու անհրաժշտություն չկա, եւ բավական է ճշգրիտ հղումը ներկայացված տեղեկատվությանը:

Հոդված 18

Տնտեսական եւ սոցիալական խորհուրդը, մարդու իրավունքների եւ հիմնարար ազատությունների ասսարեգում Միավորված ազգերի կազմակերպության կանոնադրությամբ նախատեսված իր պարտականություն-

ների համաձայն, կարող է համաձայնության գալ մասնագիտացված հաստատությունների հետ սույն Դաշնագրի՝ իրենց գործունեության ոլորտին վերաբերող դրույթների կատարման ուղղությամբ ծեռք բերված առաջընթացի մասին իրեն զեկույցներ ներկայացնելու վերաբերյալ: Այդ զեկույցները կարող են ներառել տվյալներ՝ հիշյալ դրույթների կատարման մասին իրենց իրավասու մարմինների ընդունած որոշումների և հանձնարարականների վերաբերյալ:

Հոդված 19

Տնտեսական եւ սոցիալական խորհուրդը կարող է, քննության առնելու եւ ընդհանուր հանձնարարականներ տալու համար կամ, համապատասխան դեպքերում, որպես ի գիտություն, Մարդու իրավունքների հանձնաժողովին վտիսանցել մարդու իրավունքների վերաբերյալ զեկույցներ, որոնք 16 եւ 17-րդ հոդվածներին համապատասխան ներկայացրել են պետությունները, եւ մարդու իրավունքների վերաբերյալ զեկույցներ, որոնք 18-րդ հոդվածին համապատասխան ներկայացրել են մասնագիտացված հաստատությունները:

Հոդված 20

Սույն Դաշնագրի մասնակից շահագրգիռ պետությունները եւ մասնագիտացված հաստատությունները կարող են Տնտեսական եւ սոցիալական խորհրդին ներկայացնել դիտողություններ 19-րդ հոդվածի համաձայն ընդունված ցանկացած ընդհանուր հանձնարարականի կամ նման ընդհանուր հանձնարարականի հղման կապակցությամբ, որը տեղ է գտնում Մարդու իրավունքների հանձնաժողովի ցանկացած զեկույցում կամ ցանկացած փաստաթղթում, որում առկա է այդ հղումը:

Հոդված 21

Տնտեսական եւ սոցիալական խորհուրդը կարող է ժամանակ առ ժամանակ Գլխավոր ասամբլեային ներկայացնել զեկույցներ ընդհանուր բնույթի հանձնարարական-ներով եւ ծեռնարկված միջոցառումների ու սույն Դաշնագրով ճանաչվող իրավունքների ընդհանուր պահպանաման ապահովման բնագավառում ծեռք բերված առաջընթացի մասին սույն Դաշնագրի մասնակից պետությունների եւ մասնագիտացված հաստատությունների ներկայացրած տեղեկատվության համառոտ շարադրանքով:

Հոդված 22

Տնտեսական եւ սոցիալական խորհուրդը կարող է Սիավորված ազգերի կազմակերպության մյուս մարմինների, նրանց օժանդակ մարմինների եւ տեխնիկական օգնության տրամադրման գործով զբաղվող մասնագիտացված հաստատությունների ուշադրությունը իրավիրել սույն Դաշնագրի այս մասում հիշատակված զեկույցների կապակցությամբ ծագող իմմնահարցերի վրա, որոնք կարող են այդ մարմինների համար օգտակար լինել իրենց իրավասությունների շրջանակներում միջազգային այն միջոցների նպատակահարմարությունը որոշելիս, որոնք կարող են նպաստել սույն Դաշնագրի աստիճանական արդյունավետ կենսագործմանը:

Հոդված 23

Սույն Դաշնագրի մասնակից պետությունները համաձայնում են, որ սույն Դաշնագրով ճանաչվող իրավունքների իրականացմանը նպաստող միջազգային միջոցառումները ներառում են այնալիսի մերոդներ, ինչպիսին են՝ կոնվենցիաների կնքումը, հանձնարարականների ընդունումը, տեխնիկական օգնության տրամադրումը եւ

խորիրդատվության նպատակով տարածաշրջանային հանդիպումների ու տեխնիկական խորիրդակցությունների անցկացումը, ինչպես նաև շահագրգիռ կառավարությունների հետ համատեղ կազմակերպված հետազոտությունները:

Հոդված 24

Սույն Դաշնագրում ոչինչ չպետք է մեկնաբանվի որպես Միավորված ազգերի կազմակերպության կանոնադրության եւ մասնագիտացված հաստատությունների Կանոնադրությունների դրույթների նշանակության նվազեցում, որոնք սահմանում են Միավորված ազգերի կազմակերպության գանձան մարմինների եւ մասնագիտացված հաստատությունների համապատասխան պարտականություններն այն հարցերի կապակցությամբ, որոնց վերաբերում է սույն Դաշնագիրը:

Հոդված 25

Սույն Դաշնագրում ոչինչ չի կարող մեկնաբանվել որպես բոլոր ժողովուրդների՝ բնական հարատություններից եւ ոեսուրսներից լիարժեքորեն ու ազատորեն օգտվելու եւ օգտագործելու անկապտելի իրավունքի նվազեցում:

ՍԱՍ Վ

Հոդված 26

1. Սույն Դաշնագիրը բաց է ստորագրման Միավորված ազգերի կազմակերպության անդամ պետության կամ այդ կազմակերպության ցանկացած մասնագիտացված հաստատության անդամ պետության, Միջազգային դատարանի Ստատուտի ցանկացած անդամ պետության եւ Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր ասամբլեայի կողմից սույն Դաշնագրին մասնակից դառ-

- նալու իրավիրված ցանկացած այլ պետության համար:
2. Սույն Դաշնագիրը ենթակա է վավերացման: Վավերագրերն ի պահ են հանձնվում Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարին:
 3. Սույն Դաշնագիրը քաց է միանալու սույն հոդվածի 1-ին կետում նշված ցանկացած պետության համար:
 4. Միանալը կատարվում է միանալու մասին փաստաբուղթը Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարին ի պահ հանձնելու միջոցով:
 5. Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարը սույն Դաշնագիրը ստորագրած կամ դրան միացած բոլոր պետություններին ծանուցում է յուրաքանչյուր վավերագրի կամ միանալու վերաբերյալ փաստաբուղթի ի պահ հանձնելու մասին:

Հոդված 27

1. Սույն Դաշնագիրն ուժի մեջ է մտնում Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարին երեսունինգերորդ վավերագիրը կամ միանալու մասին փաստաբուղթն ի պահ հանձնելու օրվանից երեք ամիս անց:
2. Երեսունինգերորդ վավերագիրը կամ միանալու մասին փաստաբուղթն ի պահ հանձնելուց հետո սույն Դաշնագիրը վավերացրած կամ դրան միացած յուրաքանչյուր պետության համար սույն Դաշնագիրն ուժի մեջ է մըտնում իր վավերագիրը կամ միանալու մասին փաստաբուղթն ի պահ հանձնելու օրվանից երեք ամիս անց:

Հոդված 28

Սույն Դաշնագրի դրույթները տարածվում են դաշնային պետությունների բոլոր մասերի վրա՝ առանց որեւէ սահմանափակման կամ բացառության:

Հոդված 29

1. Սույն Դաշնագրի մասնակից ցանկացած պետոքյուն կարող է առաջարկել լրացումներ ու փոփոխություններ եւ դրանք ներկայացնել Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարին: Գլխավոր քարտուղարը, այնուհետեւ, առաջարկված ցանկացած լրացում կամ փոփոխություն ուղարկում է սույն Դաշնագրի մասնակից պետոքյուններին՝ խնդրելով հայտնել, թե նրանք համաձայն են արդյոք այդ առաջարկությունները քննության առնելու և դրանց առթիվ քվեարկություն անցկացնելու նպատակով մասնակից պետոքյունների խորհրդաժողով իրավիրել: Եթե մասնակից պետոքյունների առնվազն մեկ երրոյթն արտահայտվում է նման խորհրդաժողովի օգտին, ասլա Գլխավոր քարտուղարը խորհրդաժողովը իրավիրում է Միավորված ազգերի կազմակերպության հովանու ներքո: Խորհրդաժողովին ներկա եւ քվեարկությանը մասնակից պետոքյունների մեծամասնությամբ ընդունված ցանկացած լրացում կամ փոփոխություն ներկայացվում է Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր ասամբլեայի հաստատմանը:
2. Լրացումներն ու փոփոխություններն ուժի մեջ են մըսնում Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր ասամբլեայի կողմից հաստատվելուց և սույն Դաշնագրի մասնակից պետոքյունների ներկու երրորդի մեծամասնությամբ իրենց սահմանադրական ընթացակարգերին համապատասխան ընդունվելուց հետո:
3. Ուժի մեջ մտնելուց հետո լրացումներն ու փոփոխությունները դառնում են պարտադիր դրանք ընդունած մասնակից պետոքյունների համար, իսկ մյուս մասնակից պետոքյունների համար պարտադիր են մնում սույն Դաշնագրի դրույթները եւ նախկինում կատար-

ված ու նրանց կողմից ընդունված լրացումներն ու փոփոխությունները:

Հոդված 30

26-րդ հոդվածի 5-րդ կետի համաձայն կատարվող ծանուցումներից անկախ՝ Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարը նույն հոդվածի 1-ին կետում նշված բոլոր պետություններին տեղեկացնում է ներքոհիշյալը.

- 26-րդ հոդվածի համաձայն, սոորազրումների, վավերացումների և միանալու մասին,
- 27-րդ հոդվածի համաձայն, սույն Դաշնագրի ուժի մեջ մտնելու ամսաթվի, եւ 29-րդ հոդվածի համաձայն, ցանկացած լրացման ու փոփոխության ուժի մեջ մտնելու ամսաթվի մասին:

Հոդված 31

- Սույն Դաշնագիրը, որի անզերեն, իսպաներեն, չինարեն, ռուսերեն եւ ֆրանսերեն տեքստերը հավասարապես նույնական են, ի պահ է հանձնվում Միավորված ազգերի կազմակերպության արխիվ:
- Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարը սույն Դաշնագրի հաստատված պատճեններն ուղարկում է 26-րդ հոդվածում նշված բոլոր պետություններին:

*International Covenant on
Civil and Political Rights*

ՔԱՂԱՔԱՑԻԱԿԱՆ
ԵՎ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ
ԻՐԱՎՈՒՆՔՆԵՐԻ
ՍԱՍԻՆ
ՄԻԶԱՋԳԱՅԻՆ
ԴԱԾՆԱԳԻՐ

(16 դեկտեմբերի, 1966 թ.)

Դաշնագրի պաշտոնական հայերեն թարգմանությունը
տրամադրել է
Սիցազգային իրավունքի հայկական
ընկերակցությունը:

ՆԱԽԱԲԵՐԸ

Սույն Դաշնագրի մասնակից պետությունները՝

հաշվի առնելով, որ Միավորված ազգերի կազմակերպության կանոնադրությամբ հոչակած սկզբունքներին համապատասխան, մարդկային ընտանիքի բոլոր անդամներին ներհատուկ արժանապատվության եւ նրանց հավասար ու անկապտելի իրավունքների ճանաչումը աշխարհում ազատության, արդարության եւ համընդհանուր խաղաղության հիմքն է,

բնդունելով, որ այդ իրավունքները բխում են մարդկային անհատին ներհատուկ արժանապատվությունից,

բնդունելով, որ, Մարդու իրավունքների համընդհանուր հոչակագրին համապատասխան, քաղաքացիական եւ քաղաքական ազատությունից օգտվող եւ վախից ու կարիքից ծերքազատված մարդկային ազատ անհատի իդեալը կարող է իրականանալ, եթե միայն ստեղծվեն այնպիսի պայմաններ, երբ յուրաքանչյուրը կարողանա օգտվել իր քաղաքացիական ու քաղաքական իրավունքներից, ինչպես նաև՝ տնտեսական, սոցիալական ու մշակութային իրավունքներից,

հաշվի առնելով Միավորված ազգերի կազմակերպության կանոնադրությամբ պետությունների ստանձնած պարտավորությունը՝ խրախուսելու մարդու իրավունքների եւ ազատությունների նկատմամբ համընդհանուր հարգանքն ու դրանց պահպանումը,

գիտակցելով, որ անհատը, պարտավորություններ ունենալով այլ անձանց եւ այն հանրության հանդեպ, ո-

րին ինքը պատկանում է, պետք է հետամուտ լինի սույն
Դաշնագրում ճանաչվող իրավունքների խրախուս-
մանն ու պահպանմանը,

համաձայնում են ներքոհիշյալ հոդվածների շուրջ:

ՍԱՍԻ

Հոդված 1

- Բոլոր ժողովուրդներն ունեն ինքնորոշման իրավունք: Այդ իրավունքի ուժով նրանք ազատորեն սահմանում են իրենց քաղաքական կարգավիճակը եւ ազատորեն ապահովում իրենց տնտեսական, սոցիալական ու մշակութային գարգացումը:
- Բոլոր ժողովուրդներն իրենց նպատակներին հասնելու համար կարող են ազատորեն տնօրինել իրենց բնական հարստություններն ու ռեսուրսները՝ առանց խոչնդուտելու փոխահավետության սկզբունքի վրա հիմնված միջազգային տնտեսական համագործակցությունից քիչող որեւէ պարտավորության եւ միջազգային իրավունքին: Ոչ մի ժողովուրդ ոչ մի դեպքում չի կարող գրկվել գոյության սեփական միջոցներից:
- Սույն Դաշնագրի մասնակից բոլոր պետությունները, այդ թվում եւ նրանք, ովքեր պատասխանատու են ինքնակառավարում չունեցող եւ խնամարկելյալ տարածքների կառավարման համար, Միավորված ազգերի կազմակերպության կանոնադրության դրույթներին համապատասխան խրախուսում են ինքնորոշման իրավունքի իրականացումը եւ հարգում այդ իրավունքը:

ՍԱՍԻ

Հոդված 2

- Սույն Դաշնագրի մասնակից յուրաքանչյուր պետություն պարտավորվում է հարգել իր տարածքի սահման-

ներում եւ իր իրավագորության տակ գտնվող բոլոր անձանց՝ սույն Դաշնագրով ճանաչված իրավունքները, եւ ապահովել դրանք առանց որևէ խորականության, այն է՝ անկախ ուսայից, մաշկի գույնից, սեռից, կրոնից, քաղաքական կամ այլ համոզմունքներից, ազգային կամ սոցիալական ծագումից, ծննդից, գույքային կամ այլ դրությունից:

2. Եթե դա դեռևս նախատեսված չէ գոյություն ունեցող օրենսդրական կամ այլ միջոցներով, սույն Դաշնագրի մասնակից յուրաքանչյուր պետություն պարտավորվում է իր սահմանադրական ընթացակարգերին եւ սույն Դաշնագրի դրույթներին համապատասխան անհրաժեշտ միջոցառումներ ձեռնարկել այնպիսի օրենքներ կամ այլ միջոցներ ընդունելու համար, որոնք կարող են անհրաժեշտ լինել սույն Դաշնագրով ճանաչվող իրավունքների իրականացման համար:
3. Սույն Դաշնագրի մասնակից յուրաքանչյուր պետություն պարտավորվում է.
 - a) ցանկացած անձի համար, որի՝ սույն Դաշնագրով ճանաչվող իրավունքները կամ ազատությունները խախտված են, ապահովել արդյունավետ իրավական պաշտուալանություն, անգամ եթե այդ խախտումը կատարած լինեն պաշտոնապես գործող անձինք,
 - b) ապահովել, որպեսզի իրավական պաշտպանություն հայցող ցանկացած անձի համար այդպիսի պաշտուալանության իրավունք սահմանվի դատական, վարչական կամ օրենսդրական իրավասու իշխանությունների կամ պետության իրավական համակարգով նախատեսված այլ իրավասու մարմնի կողմից, եւ զարգացնել դատական պաշտպանության հնարավորությունները.

- c) ապահովել իրավասու իշխանությունների կողմից իրավական պաշտպանության միջոցների կիրառումը՝ դրանք տրամադրելու դեպքում:

Հոդված 3

Սույն Դաշնագրի մասնակից պետությունները պարտավորվում են տղամարդկանց ու կանանց համար ապահովել սույն Դաշնագրով նախատեսված քաղաքացիական ու քաղաքական բոլոր իրավունքներից օգտվելու հավասար իրավունքը:

Հոդված 4

1. Արտակարգ դրության ժամանակ, որի դեպքում վտանգված է ժողովրդի կյանքը եւ որը հայտարարված է պաշտոնապես, սույն Դաշնագրի մասնակից պետությունները կարող են միջոցներ ձեռնարկել ի շեղումն սույն Դաշնագրով ստանձնած իրենց սլարտավորությունների միայն այնքանով, որքանով դա պահանջում է իրավիճակի լրջությունը, պայմանով, որ այդ միջոցներն անհամատեղելի չեն միջազգային իրավունքի համաձայն իրենց մյուս սլարտավորությունների հետ եւ չեն հանդիսանում խսդրականություն բացառապես ռասայի, մաշկի գույնի, սեռի, լեզվի, կրոնի կամ սոցիալական ծագման հիմքով:
2. Այս դրույթը չի կայտղ իիմք ընդունվել 6, 7, 8 (1-ին եւ 2-րդ կետեր), 11, 15, 16 եւ 18-րդ հոդվածներից որևէ շեղում կատարելու համար:
3. Սույն Դաշնագրի մասնակից ցանկացած պետություն, որն օգտվում է շեղվելու իրավունքից, Միավորված պետքերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարության միջնորդությամբ սույն Դաշնագրի մասնակից մյուս պետություններին անհապաղ տեղեկացնում է այն դրույթների մասին, որոնցից ինքը շեղվել է, եւ այդպիսի որո-

շում կայացնելու դրդապատճառների մասին: Նոյն միջնորդի միջոցով հետազայում հաղորդում է նաև այդ շեղումը դադարեցնելու ամսաթվի մասին:

Հոդված 5

1. Սույն Դաշնագրում ոչինչ չի կարող մեկնաբանվել այն նշանակությամբ, թե որեւէ պետություն, խումք կամ անձ իրավունք ունի գրադիվելու այնպիսի գործունեությամբ կամ կատարելու այնպիսի գործուղություն, որը ուղղված լինի սույն Դաշնագրով ճանաչված ցանկացած իրավունքի կամ ազատության վերացմանը կամ սահմանափակմանն ավելի մեծ չափով, քան նախատեսված է սույն Դաշնագրով:
2. Սույն Դաշնագրի մասնակից որեւէ պետությունում չի թույլատրվում մարդու՝ օրենքի, կոնվենցիաների, ենթաօրենսդրական ակտերի կամ սովորույթների համաձայն ճանաչվող կամ գոյություն ունեցող որեւէ հիմնարար իրավունքի ոչ մի սահմանափակում կամ նվազեցում այն հիմնավորմանը, թե սույն Դաշնագրում նման իրավունք չի ճանաչվում կամ ճանաչվում է նվազ ծավալով:

ՍԱՍ III

Հոդված 6

1. Յուրաքանչյուր ոք ունի կյանքի անօտարելի իրավունք: Այդ իրավունքը պաշտանվում է օրենքով: Ոչ ոքի չի կարելի կամայականորեն գրկել կյանքից:
2. Այն երկրներում, որոնք չեն վերացրել մահապատիժը, մահվան դատավճիռները կարող են կայացվել միայն ամենածանր հանցագործությունների համար, հանցագործության կատարման պահին գործող օրենքին հա-

Քաղաքացիական եւ քաղաքական իրավունքների մասին...

մապատասխան, որը չի հակասում սույն Դաշնագրի և Յեղասարանության հանցագործությունը կանխելու եւ դրա համար սյատժի մասին կոնվենցիայի դրույթներին Այդ սյատիժը կարող է իրականացվել միայն ի կատարումն իրավասու դատարանի կայացրած վերջնակա դատավճռի:

3. Այն դեպքում, եթե կյանքից գրկելը ցեղասպանության հանցագործություն է, պետք է նկատի ունենալ, որ սույն Դաշնագրի մասնակից պետություններին սույն հոդվածում ոչինչ իրավունք չի տալիս որևէ կերպ շեղվել Յեղասարանության հանցագործությունը կանխելու եւ դրա համար սյատժի մասին կոնվենցիայի դրույթների համաձայն ստանձնած ցանկացած սյարտավորությունից:
4. Մահապատժի դատավարութված յուրաքանչյուր ոք ներում կամ դատավճռի մեղմացում հայցելու իրավունք ունի: Համաներումը, ներումը կամ դատավճռի մեղմացումը կարող են շնորհվել բոլոր դեսյրերում:
5. Մահապատիժ չի նշանակվում տասնուր տարեկանից ցածր անձանց կատարած հանցագործությունների համար եւ ի կատար չի ածվում իլի կանանց նկատմամբ:
6. Սույն հոդվածում ոչինչ չի կարող հիմք ծառայել սույն Դաշնագրի մասնակից որևէ պետության կողմից մահապատժի վերացումը հետաձգելու կամ բույլ չտալու համար:

Հոդված 7

Ոչ ոք չպետք է ենթարկվի խոշտանգումների կամ դաժան, անմարդկային կամ նվաստացնող վերաբերմունքի կամ սյատժի: Մասնավորապես, ոչ ոք չի կարող առանց իր ազատ արտահայտված համաձայնության ենթարկվել բժշկական կամ գիտական փորձերի:

Հոդված 8

1. Ոչ ոք չպետք է պահպի ստրկության մեջ ստրկությունը եւ ստրկավաճառությունը արգելվում են բոլոր դրսեւումներով:
2. Ոչ ոք չպետք է պահպի անազաւ վիճակում:
- 3.a) Մարդուն չի կարենի պարտադրել կատարելու ստիպութական կամ հարկադիր աշխատանք.
- b) այն երկրներում,որ հանցագործության համար որպես սլատիժ կարող է նշանակվել ազատազրկում՝ գուգակցված տաժանակիր աշխատանքի հետ, 3 կետի (a) ենթակետը խոչընդուն չի հանդիսանում իրավասու դատարանի կողմից ննան սլատիժ սահմանող դատավճռի հիման վրա տաժանակիր աշխատանքի իրականացմանը,
- c) սույն կետի նպատակի համար «ստիպութական կամ հարկադիր աշխատանք» հասկացությունը չի ներառում.
 - (i) (b) ենթակետում չհիշատակված ցանկացած աշխատանք կամ ծառայություն, որը, որպես կանոն, ոլետը է կատարի դատարանի օրինական կարգադրության հիման վրա կալանքի տակ գտնվող անձը կամ այդպիսի կալանքից սլայմանական ազատված անձը,
 - (ii) ուզմական բնույթի ցանկացած ծառայություն եւ, այն երկրներում, որտեղ ճանաչվում է զինվորական ծառայությունից քաղաքական ու կրոնական շարժառիթներով հրաժարումը, զինվորական ծառայությունից հրաժարվող անձանց համար օրենքով նախատեսված ցանկացած ծառայություն,
 - (iii) ցանկացած ծառայություն, որը պարտադիր է բնակչության կյանքին կամ բարեկեցությանն սպառնացող արտակարգ դրության կամ աղետի դեսպում,

(iv) ցանկացած աշխատանք կամ ծառայություն, որը սովորական քաղաքացիական սլարտականությունների մաս է կազմում:

Հոդված 9

1. Յուրաքանչյուր ոք ունի ազատության եւ անձեռնմխելիության իրավունք: Ոչ ոք չի կարող ենթարկվել կամայական ձերբակալման կամ կալանավորման: Ոչ ոք չափությունում է զրկվի ազատությունից այլ կերպ, քան այնավելի հիմքերով եւ այնպիսի ընթացակարգին համապատասխան, որոնք սահմանված են օրենքով:
2. Յուրաքանչյուր անձի ձերբակալման ժամանակ նրան հայտնում են ձերբակալման սյատճառները եւ շտապ կարգով հաղորդում նրան ներկայացվող ամեն մի մեղյանք:
3. Քրեական մեղադրանքով ձերբակալված կամ կալանավորված յուրաքանչյուր անձ շտապ կարգով հասցվում է դատավորի կամ պաշտոնատար անձի մոտ, որն օրենքով լիազորված է դատական իշխանություն իրականացնելու եւ ունի ողջամիտ ժամկետում դատական քննության կամ ազատ արձակվելու իրավունք: Դատական քննության սպառող անձին կալանքի տակ պահենք ընդիմանոր կանոն չպետք է լինի, բայց ազատ արձակվելու կարող է կախման մեջ դրվել դատարան ներկայանալու, ցանկացած փուլում դատական քննության եւ, անհրաժեշտության դեպքում, դատավճիռն ի կատար ածելու համար ներկայանալու երաշխիքներ տալուց:
4. Ձերբակալման կամ կալանքի տակ պահենք կանոնը իր ազատությունից զրկված յուրաքանչյուր ոք ունի դատարանում իր գործի քննության իրավունք, որպեսզի դատարանն անհապաղ կարողանա որոշել կալանավորման օրինականությունը եւ կարգադրել նրան ազատ

արձակելու, երե կալանավորումն անօրինական է:

5. Յուրաքանչյուր ոք, ով եղել է անօրինական ճնշքակալման կամ կալանավորման գոհ, իրավունք ունի հայցային ուժ ունեցող փոխհատուցման:

Հոդված 10

1. Ազատությունից զրկված բոլոր անձինք ունեն մարդասիրական վերաբերմունքի եւ մարդկային անհատին ներհատուկ արժանապատվության հարգման իրավունք:
2. a) Այն դեպքերում, եթե չկան բացառիկ հանգամանքներ, մեղադրյալները տեղափորկում են դատապարտյալներից առանձին, եւ նրանց առանձին ռեժիմը համապատասխանում է շղատապարտված անձի կարգավիճակին,
b) անչափահաս մեղադրյալներն առանձնացվում են չափահասներից եւ հնարավորինս կարճ ժամկետում հասցվում դատարան՝ որոշում կայացնելու համար:
3. Պատժի համակարգով բանտարկյալների համար նախատեսվում է այնպիսի ռեժիմ, որի էական նպատակը նրանց քարենիչությունն է եւ սոցիալական վերականգնումը: Անչափահաս օրինախախտներն առանձնացվում են չափահասներից, եւ նրանց ռեժիմը համապատասխանում է իրենց տարիքին ու իրավական կարգավիճակին:

Հոդված 11

Ոչ ոք չի կարող ազատազրկվել միայն այն հիմքով, որ ի վիճակի չէ կատարելու պայմանագրային պարտավորություն:

Հոդված 12

1. Որեւէ պետության տարածքում օրինականորեն գտնվող յուրաքանչյուր ոք ունի այդ տարածքի սահմաններում

ազատ տնկաշաբթվելու իրավունք եւ բնակության վայր լնարելու ազատություն:

2. Յուրաքանչյուր ոք ունի ցանկացած, ներառյալ իր սեփական երկրից, մեկնելու իրավունք:
3. Վերը նշված իրավունքները չեն կարող ներարկվել որեւէ սահմանափակման, բացի օրենքով նախատեսված այն սահմանափակումներից, որոնք անհրաժեշտ են պետական անվտանգության, հասարակական կարգի, բնակչության առողջության կամ քարոյականության կամ էլ այլոց իրավունքների եւ ազատությունների պաշտպանության համար, եւ համատեղնելի են սույն Դաշնագրով ճանաչվող այլ իրավունքների հետ:
4. Ոչ ոք չի կարող կամայականորեն զրկվել իր սեփական երկիրը մուտք գործելու իրավունքից:

Հոդված 13

Սույն Դաշնագրի մասնակից որեւէ պետության տարածքում օրինականորեն գտնվող օտարերկրացին կարող է արտաքսվել միայն ի կատարումն օրենքին համապատասխան կայացված որոշման եւ, եթե պետական անվտանգության իրամայական նկատառումները չեն պահանջում այլ բան, ունի իր արտաքսման դեմ փաստարկներ ներկայացնելու, իրավասու իշխանության կամ իրավասու իշխանության նշանակած անձի կամ անձանց կողմից իր գործը վերանայելու իրավունք, եւ այդ նպատակով այդ իշխանության, անձի կամ անձանց առջև ներկայացվելու իրավունք:

Հոդված 14

1. Բոլոր անձինք հավասար են դատարանների եւ տրիբունալների առջև: Յուրաքանչյուր ոք իր դեմ ներկայացված ցանկացած քրեական մեղադրանքի քննության կամ որեւէ քաղաքացիական դատավարությունում իր ի-

բավունքների ու պարտականությունների որոշման ընթացքում ունի օրենքի իիման վրա ստեղծված իրավասու, անկախ ու անկողմնակալ դատարանի կողմից գործի արդարացի ու հրապարակային քննության իրավունք: Մամուլին ու հասարակայնությանը կարող է արգելվել մասնակցելու ողջ դատաքննությանը կամ նրա որեւէ փուլին՝ ժողովրդավարական հասարակության մեջ բարոյականության, հասարակական կարգի կամ, պետական անվտանգության նկատառումներով, կամ երբ այդ պահանջում են կողմերի մասնավոր կյանքի շահերը, կամ էլ հատուկ հանգամանքների դեպքում, երբ հրապարակայնությունը կխախտի արդարադատության շահերը. նման արգելումը կատարվում է այն չափով, որչափ, դատարանի կարծիքով, այն խիստ անհրաժշտ է, սակայն քրեական կամ քաղաքացիական գործի վերաբերյալ դատական ցանկացած որոշում սխալ է լինի հրապարակային, քացառությամբ այն դեպքերի, երբ անշափահասների շահերը պահանջում են այլ բան կամ գործը վերաբերում է անուսնական վեճերին կամ երեխանների խնամակալությանը:

2. Քրեական հանցագործության մեջ մեղադրվող յուրաքանչյուր անձ իրավունք ունի համարվելու անմեղ, քանի դեռ նրա մեղավորությունն ապացուցված չէ օրենքին համապատասխան:
 3. Ցուրաքանչյուր ոք իրեն ներկայացված ցանկացած քրեական մեղադրանքի քննության ժամանակ ունի առնվազն հետևյալ երաշխիքների իրավունքը՝ լիակատար հավասարության իիման վրա.
- a) շտապ կարգով եւ մանրամասն, այն լեզվով, որը նա հասկանում է, տեղեկացվել իրեն ներկայացված մեղադրանքի բնույթի ու հիմքի մասին,

- b) բավարար ժամանակ ու հնարավորություններ ունենալ իր պաշտպանությունը նախապատրաստելու եւ իր ընտրած պաշտպանի հետ հաղորդակցվելու համար,
- c) դատվել առանց չարդարացված հապաղման,
- d) դատվել իր ներկայությամբ եւ իրեն պաշտպանել անձամբ կամ իր ընտրած պաշտպանի միջոցով. պաշտպան չունենալու դեպքում տեղեկացվել այդ իրավունքի մասին եւ, ցանկացած դեսպում, ելնելով արդարադատության շահերից, ունենալ իր համար նշանակված պաշտպան՝ նրա համար անվճար բոլոր այն դեսպում, եթե նա բավարար միջոցներ չունի դրա դիմաց վճարելու,
- e) հարցաքննել կամ հարցաքննել տալ իր դեմ ցուցմունք տվող վկաներին, եւ ապահովել իր օգտին ցուցմունք տվող վկաների ներկայանալը եւ հարցաքննումը՝ նույն պայմաններով, ինչով եւ իր դեմ ցուցմունք տվող վկաներինը,
- f) օգտվել թարգմանչի անվճար օգնությունից, եթե նա չի հասկանում դատարանում օգտագործվող լեզուն կամ չի խոսում այդ լեզվով,
- g) սրարտադրված շինել իր դեմ ցուցմունքներ տալու կամ իրեն մեղավոր ճանաչելու:
4. Անշափահասների դեսպում դատավարությունը պետք է լինի այնպիսին, որպեսզի հաշվի առնվի նրանց տարիքը եւ նպաստի նրանց վերականգնմանը:
5. Հանցագործության համար դատավարադատված յուրաքանչյուր ոք իրավունք ունի, ոք իր դատավարադատումը եւ դատավճիռը վերաբայցնեն վերադաս դատական աշխանի կողմից, օրենքի համաձայն:
6. Եթե որևէ անձ վերջնական որոշմամբ դատավարադատվել

է քրեական հանցագործության համար, եւ եթե նրա նկատմամբ կայացված դատավճիռը հետագայում բեկանվել է կամ նրան ներում է շնորհվել այն հիմքով, որ նոր կամ նոր բացահայտված որեւէ փաստ անվիճելիութեն ապացուցում է դատական սխալի առկայությունը, ապա նման դատապարտման հետեւանքով սլատիժ կրած անձն օրենքի համաձայն ստանում է փոխառուցում, եթե չապացուցվի, որ հիշյալ անհայտ հանգամանքը ժամանակին չի բացահայտվել բացառակես կամ մասամբ նրա մեղքով:

7. Ոչ ոք չպետք է կրկին անգամ դատվի կամ ոլատմվի այն հանցագործության համար, որի համար նա արդեն վերջնականապես դատապարտվել է կամ արդարացվել՝ յուրաքանչյուր երկրի օրենքին և քրեական դատավարությանը համապատասխան:

Հոդված 15

1. Ոչ ոք չի կարող հանցագործության համար մեղավոր ճանաչվել, եթե գործողության կամ անզործության պահին գործող ներակետական կամ միջազգային իրավունքի համաձայն դա հանցագործություն չի համարվել: Նմանապես, չի կարող նշանակվել ավելի ծանր պատիժ, քան այն, որը կիրառման էր ենթակա քրեական հանցագործության կատարման պահին: Եթե հանցագործության կատարվելուց հետո օրենքով ավելի մեղմ պատիժ է սահմանվում, այդ օրենքի գործողությունը տարածվում է տվյալ հանցագործի վրա:

2. Սույն հոդվածում ոչինչ չի խոշնդրուում ցանկացած անձի դատի տալուն եւ պատժելուն ցանկացած գործողության կամ անզործության համար, որը կատարվելու պահին, ըստ միջազգային հանրության կողմից ճանաչված իրավունքի ընդիհանուր սկզբունքների, հանդիսացել է քրեական հանցագործություն:

Հոդված 16

Յուրաքանչյուր ոք, որտեղ էլ գտնվելիս լինի, ունի իր իրավասությունների ճանաչման իրավունք:

Հոդված 17

1. Արգելվում է կամայական կամ անօրինական միջամտությունն անձի անձնական, ընտանեկան կյանքին, բնակարանի կամ նամակագրության անձնությանը, ինչպես նաև անօրինական ոտնձգությունը նրա պատվի ու հեղինակության դեմ:
2. Յուրաքանչյուր ոք ունի նման միջամտությունից կամ ոտնձգություններից օրենքով պաշտպանվածության իրավունք:

Հոդված 18

1. Յուրաքանչյուր ոք ունի մտքի, խղճի և կրոնի ազատության իրավունք: Այդ իրավունքն ընդգրկում է իր ընտրությամբ կրոն կամ համոզմունք ունենալու կամ ընդունելու ազատությունը և միանձնյա կամ այլոց հետ համատեղ եւ հրապարակավ կամ մասնավոր կարգով, իր կրոնը կամ համոզմունքը պաշտամունքի, արարողությունների, ծեսերի եւ քարոզության միջոցով արտահայտելու ազատությունը:
2. Ոչ ոք չպետք է ենթարկվի այնպիսի հարկադրանքի, որը նսեմացնում է սեփական ընտրությամբ կրոն կամ համոզմունք ունենալու կամ ընդունելու ազատությունը:
3. Կրոնի կամ համոզմունքի արտահայտման ազատությունը ենթարկվում է միայն օրենքով սահմանված եւ հասարակական անվտանգության, կարգի, առողջության ու բարոյականության, ինչպես եւ այլ անձանց իիմնարար իրավունքների ու ազատությունների պահպանման համար անհրաժեշտ սահմանափակումնե-

թի:

4. Սույն Դաշնագրի մասնակից պետությունները պարտավորվում են հարգել ծնողների եւ, համապատասխան դեպքերում, օրինական խնամակալների ազատությունը՝ ապահովելու իրենց երեխաների կրոնական ու բարոյական դաստիարակությունը սեփական համոզմունքներին համապատասխան:

Հոդված 19

1. Յուրաքանչյուր ոք իրավունք ունի առանց միջամտության սեփական կարծիքներ ունենալ:
 2. Յուրաքանչյուր ոք ունի ազատ արտահայտվելու իրավունք. այդ իրավունքը ընդգրկում է, անկախ պետական սահմաններից, ցանկացած տեսակի տեղեկատվություն եւ գաղափարներ փնտրելու, ստանալու եւ տարածելու ազատությունը, լինեն դրանք բանափոր, գրափոր թե տպագիր, լինի արվեստի, թե իր ընտրած ցանկացած այլ միջոցով:
 3. Սույն հոդվածի 2-րդ կետում նախատեսված իրավունքների իրականացումը հանգեցնում է հատուկ պարտավորությունների եւ պատասխանատվության: Ուստի այն ենթակա է որոշ սահմանափակումների, որոնք, սակայն, պետք է սահմանվեն միայն օրենքով եւ լինեն անհրաժեշտ:
- a) այլ անձանց իրավունքները կամ հեղինակությունը հարգելու համար,
 - b) պետական անվտանգության, կամ հասարակական կարգի, կամ բնակչության առողջության կամ բարոյականության պաշտպանության համար:

Հոդված 20

1. Պատերազմի ցանկացած քարոզություն արգելվում է

օրենքով:

2. Ազգային, ռասայական կամ կրոնական ատելության ցանկացած քարոզություն, որն իրենից ներկայացնում է խստրականության, թշնամանքի կամ բռնության հրահրում՝ արգելվում է օրենքով:

Հոդված 21

ճանաչվում է խաղաղ հավաքների իրավունքը: Այդ իրավունքի իրականացումը ենթակա չէ ոչ մի սահմանափակման, բացի այն սահմանափակումներից, որոնք կիրառվում են օրենքին համապատասխան եւ որոնք անհրաժեշտ են ժողովրդավարական հասարակության մեջ՝ ի շահ պետական կամ հանրային անվտանգության, հասարակական կարգի, բնակչության առողջության կամ քարոյականության պահպանության կամ այլոց իրավունքների ու ազատությունների պաշտպանության:

Հոդված 22

1. Յուրաքանչյուր ոք ունի այլ անձանց հետ միավորումներ կազմելու ազատության իրավունք, ներառյալ արհմիություններ ստեղծելու եւ իր շահերի պաշտպանության նպատակով դրանց անդամակցելու իրավունքը:
2. Այդ իրավունքի իրականացումը ենթակա չէ ոչ մի սահմանափակման, բացի այն սահմանափակումներից, որոնք նախատեսվում են օրենքով եւ անհրաժեշտ են ժողովրդավարական հասարակության մեջ՝ ի շահ պետական կամ հանրային անվտանգության, հասարակական կարգի, բնակչության առողջության կամ քարոյականության պահպանության կամ այլոց իրավունքների ու ազատությունների պաշտպանության: Սույն հոդվածը չի խոչընդոտում այդ իրավունքի իրականացման օրինական սահմանափակումների կիրառումն այն անձանց

համար, ովքեր մտնում են զինված ուժերի և ռատիկանության կազմի մեջ:

3. Սույն հոդվածում ոչինչ իրավունք չի տալիս միավորումներ կազմելու ազատության և կազմակերպվելու իրավունքի պաշտուանության վերաբերյալ Աշխատանքի միջազգային կազմակերպության 1948 թ. կոնվենցիայի մասնակից պետություններին՝ ընդունելու Կոնվենցիայով նախատեսվող երաշխիքներին ի վեաս օրենսդրական ակտեր կամ օրենքը կիրառելու ի վեաս այդ երաշխիքներին:

Հոդված 23

1. Ընտանիքը հասարակության բնական ու իմանարար խմբային միավորն է եւ ունի հասարակության ու պետության կողմից պաշտպանվելու իրավունք:
2. Ամուսնության տարիքի հասած տղամարդկանց և կանաց համար ճանաչվում է ամուսնանալու և ընտանիք կազմելու իրավունքը:
3. Ոչ մի ամուսնություն չի կարող կայանալ առանց ամուսնացողների ազատ ու լիակատար համաձայնության:
4. Սույն Դաշնագրի մասնակից պետությունները ձեռնարկում են սյատշաճ միջոցներ՝ ապահովելու ամուսինների իրավունքների և պարտականությունների հավասարությունը ամուսնության պահին, ամուսնության ընթացքում և ամուսնալու օրության դեպքում: Ամուսնալու օրության դեպքում պետք է նախատեսվի երեխայի անհրաժեշտ պաշտպանություն:

Հոդված 24

1. Յուրաքանչյուր երեխա, առանց ռասայի, մաշկի գույնի, սեռի, լեզվի, կրոնի, ազգային կամ սոցիալական ծագման, գույրային դրության կամ ծննդի հատկանիշով

որեւէ խտրականության, իրավունք ունի իր ընտանիքի, հասարակության եւ պետության կողմից պաշտպանվածության այնպիսի միջոցների, որոնք անհրաժեշտ են նրան որպես անչափահասի:

2. Յուրաքանչյուր երեխա ծնվելուց անմիջապես հետո պետք է գրանցվի եւ ունենա անուն:
3. Յուրաքանչյուր երեխա ունի քաղաքացիություն ձեռք բերելու իրավունք:

Հոդված 25

Յուրաքանչյուր քաղաքացի, առանց 2-րդ հոդվածում հիշատակվող որեւէ խտրականության ու անհիմն սահմանափակումների, իրավունք եւ հնարավորություն ունի.

- a) մասնակցելու պետական գործերը վարելուն՝ ինչպես անմիջականորեն, այնուև էլ ազատորեն ընտրված ներկայացուցիչների միջոցով,
- b) ընտրելու և ընտրվելու իրական պարբերական ընտրություններում, որոնք անցկացվում են համընդիանուր ու հավասար ընտրական իրավունքի հիման վրա, գաղտնի քվեաթերթյամբ, եւ երաշխավորում են ընտրողների կամքի ազատ արտահայտումը,
- c) իր երկրում հավասարության ընդհանուր պայմաններով մտնելու ոլետական ծառայության:

Հոդված 26

Բոլորը հավասար են օրենքի առջև եւ, առանց որեւէ խրսրականության, ունեն օրենքով հավասար պաշտպանվածության իրավունք: Այդ կասլակցությամբ օրենքով պետք է արգելվի ցանկացած խտրականություն եւ բոլորի համար երաշխավորվի հավասար ու արդյունավետ պաշտպանություն խտրականությունից այնպիսի հիմքերով, ինչպիսիք են՝ ռասան, մաշկի գույնը, սեռը, լե-

գում, կրոնը, քաղաքական կամ այլ համոզմումը, ազգային կամ սոցիալական ծագումը, գույքային դրությունը, ծնունդը կամ այլ կարգավիճակը:

Հոդված 27

Այն այլ տուրքյուններում, որտեղ գոյություն ունեն ազգային, կրոնական կամ լեզվական փոքրամասնություններ, դրանց պատկանող անձանց չի կարող մերժվել նույն խնդրի այլ անդամների հետ համատեղ իրենց մշակութից օգտվելու, իրենց կրոնը դավանելու եւ դրա ծեսերը կատարելու, ինչպես նաև մայրենի լեզուն օգտագործելու իրավունքը:

ՍԱՍ Խ

Հոդված 28

1. Ստեղծվում է Մարդու իրավունքների կոմիտե (այսուհետ սույն Դաշնագրում անվանվում է Կոմիտե): Այն կազմված է տասնութ անդամներից եւ կատարում է ստորեւ նախատեսվող գործառույթները:
2. Կոմիտեի կազմի մեջ մտնում են այն անձինք, ովքեր սույն Դաշնագրի մասնակից պետությունների քաղաքացիներ են եւ օժտված են քարոյական քարձր հատկանիշներով ու մարդու իրավունքների բնագավառում ունեն ճանաչված իրազեկություն, ընդ որում, նկատի է առնվում իրավաբանական փորձ ունեցող մի քանի անձանց մասնակցության օգտակարությունը:
3. Կոմիտեի անդամներն ընտրվում եւ աշխատում են անձնապես:

Հոդված 29

1. Կոմիտեի անդամներն ընտրվում են գաղտնի քվեարկությամբ այն անձանց ցուցակից, ովքեր քավարարում են

Քաղաքացիական եւ քաղաքական իրավունքների մասին...

28-րդ հոդվածում նախատեսված պահանջները եւ այդ նորատակով առաջադրվել են սույն Դաշնագրի մասնակից պետությունների կողմից:

2. Սույն Դաշնագրի մասնակից յուրաքանչյուր պետություն կարող է առաջարկել երկու թեկնածությունից ոչ ավելի: Այդ անձինք պետք է լինեն իրենց առաջադրող պետության քաղաքացիներ:
3. Յուրաքանչյուր անձ ունի կրկնակի առաջադրման իրավունք:

Հոդված 30

1. Նախնական ընտրություններն անցկացվում են սույն Դաշնագրի ուժի մեջ մտնելու օրվանից ոչ ոչ, քան վեց ամիս անց:
2. Կոմիտեի յուրաքանչյուր ընտրության օրվանից առընդուկազն չորս ամիս առաջ, քայլ 34-րդ հոդվածին համապատասխան քափուր հայտարարված տեղերի համալրման ընտրություններից, Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարը գրավոր հրավերով դիմում է սույն Դաշնագրի մասնակից պետություններին՝ երեք ամսվա ընթացքում ներկայացնելու Կոմիտեի անդամության թեկնածություններ:
3. Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարը կազմում է նման ճենով առաջադրված բոլոր անձանց այրենական ցուցակ՝ նշելով սույն Դաշնագրի մասնակից այն սետությունները, որոնք առաջարկել են այդ անձանց, եւ հիշյալ ցուցակը ներկայացնում է սույն Դաշնագրի մասնակից պետություններին ոչ ոչ, քան յուրաքանչյուր ընտրության անցկացման օրվանից մեկ ամիս առաջ:
4. Կոմիտեի անդամների ընտրությունն անցկացվում է սույն Դաշնագրի մասնակից պետությունների նիստում,

որը հրավիրում է Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարը Միավորված ազգերի կազմակերպության կենտրոնակայանում: Այդ նիստում, որի համար քվորում է կազմում սույն Դաշնագրի մասնակից պետությունների երկու երրորդը, Կոմիտեի կազմում ընտրված են համարվում այն անձինք, որոնց թեկնածություններն ստանում են առավելագույն քվով ճայներ եւ մասնակից պետությունների՝ ներկա գտնվող ու քվիարկող ներկայացուցիչների ճայների բացարձակ մեծամասնությունը:

Հոդված 31

1. Կոմիտեի կազմի մեջ չի կարող ընդգրկվել նույն պետության մեկից ավելի քաղաքացի:
2. Կոմիտեի ընտրությունների ժամանակ հաշվի է առնվում անդամության աշխարհագրական հավասար բաշխումը եւ քաղաքակրթության տարրեր ճեւերի ու իրավական իիմնական համակարգերի ներկայացուցչությունը:

Հոդված 32

1. Կոմիտեի անդամներն ընտրվում են չորսամյա ժամկետով: Նրանք իրավունք ունեն վերջնտրվելու իրենց թեկնածությունների կրկնակի առաջադրման դեսպում: Սակայն, առաջին ընտրություններում ընտրված անդամներից իննի լիազորության ժամկետն ավարտվում է երկամյա ժամանակահատվածի վերջում. առաջին ընտրություններից անմիջապես հետո այդ ինն անդամների անունները դրոշվում են վիճակահանությամբ՝ 30-րդ հոդվածի 4-րդ կետում հիշատակված նիստի նախագահուի կողմից:
2. Լիազորությունների լրանալուց հետո ընտրություններն անց են կացվում սույն Դաշնագրի սույն մասի նախորդ հոդվածներին համապատասխան:

Հոդված 33

1. Եթե Կոմիտեի որեւէ անդամի լիազորությունները դադարեցվել են մյուս անդամների միաձայն կարծիքով, ժամանակավոր բնույթի քացակայությունից քացի, որեւէ այլ պատճառով, Կոմիտեի նախագահը տեղյակ է սկահում Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարին, որն այնուհետեւ այդ անդամի տեղը հայտարարում է քափուր:
2. Կոմիտեի որեւէ անդամի մահվան կամ սկաշտնաքրողության դեմքում նախագահն անհապաղ տեղյակ է սկահում Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարին, որն այդ տեղը հայտարարում է քափուր մահվան կամ այն օրվանից, երբ սկաշտոնաքրողությունն ուժի մեջ է մտնում:

Հոդված 34

1. Եթե, 33-րդ հոդվածին համապատասխան, տեղը քափուր է հայտարարվում, եւ եթե փոխարինման ենթակա անդամի լիազորությունների ժամկետը չի լրանում տեղը քափուր հայտարարելուց հետո վեց ամսվա ընթացքում, Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարը տեղյակ է պահում սույն Դաշնագրի մասնակից յուրաքանչյուր պետությանը, որը կարող է երկու ամսվա ընթացքում, 29-րդ հոդվածին համապատասխան, թեկնածություն ներկայացնել այդ քափուր տեղի համար:
2. Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարը կազմում է նման ձեւով առաջարկված անձանց այրբենական ցուցակ եւ ներկայացնում սույն Դաշնագրի մասնակից պետություններին: Թափուր տեղի համար ընտրություններն այնուհետեւ անցկացվում են սույն Դաշնագրի սույն մասի համապատաս-

խան դրույքների համաձայն:

- Կոմիտեի այն անդամը, որն ընտրվում է 33-րդ հոդվածին համապատասխան հայտարարված քափոր տեղի համար, պաշտոնը զբաղեցնում է այն անդամի լիազորությունների ժամկետի մնացյալ մասի ընթացքում, որի տեղը Կոմիտեում ազատվել է հիշյալ հոդվածի դրույքների համաձայն:

Հոդված 35

Կոմիտեի անդամներն ստանում են Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր ասամբլեայի կողմից հաստատվող վարձատրություն՝ Միավորված ազգերի կազմակերպության միջոցներից, Գլխավոր ասամբլեայի կողմից սահմանվող կարգով ու պայմաններով՝ հաշվի առնելով Կոմիտեի սլարտականությունների կարեւությունը:

Հոդված 36

Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարը անհրաժեշտ անձնակազմ ու նյութական միջոցներ է արամադրում Կոմիտեի կողմից իր գործառույթներն արդյունավետ, սույն Դաշնագրին համապատասխան իրականացնելու համար:

Հոդված 37

1. Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարը Կոմիտեի առաջին նիստը իրավիրում է Միավորված ազգերի կազմակերպության կենտրոնակայանում:
2. Իր առաջին նիստու Կոմիտեն հավաքվում է սեփական Ընթացակարգի կանոններով նախատեսված ժամանակ:
3. Կոմիտեն, սովորաբար, հավաքվում է Միավորված ազ-

գերի կազմակերպության կենտրոնակայանում կամ Սիափորված ազգերի կազմակերպության՝ ժնելի գրասնճյակում:

Հոդված 38

Կոմիտեի յուրաքանչյուր անդամ, նախքան իր պարտականությունները ստանձնելը, Կոմիտեի լրաբաց նիստում հանդիսավոր հայտարարություն է անում իր գործառույթներն անաշառ ու բարեխնդ կատարելու վերաբերյալ:

Հոդված 39

1. Կոմիտեն իր պաշտոնատար անձանց լնարում է երկամյա ժամկետով: Նրանք կարող են վերընտրվել:
2. Կոմիտեն ընդունում է իր Ընթացակարգի կանոնները, սակայն դրանք պետք է, մասնավորապես, նախատեսն, որ:
 - a) քիրում կազմում են Կոմիտեի տասներկու անդամները,
 - b) Կոմիտեի որոշումներն ընդունվում են ներկա անդամների ձայների մեծամասնությամբ:

Հոդված 40

1. Սույն Դաշնագրի մասնակից պետությունները պարտավորվում են գեկույցներ ներկայացնել սույն Դաշնագրով ճանաչվող իրավունքների իրականացման ուղղությամբ իրենց ձեռնարկած միջոցների և այդ իրավունքների օգտագործման ասպարեզում ձեռք բերած առաջընթացի մասին.
 - a) համապատասխան մասնակից պետության համար սույն Դաշնագրի ուժի մեջ մտնելուց հետո մեկ տարվա ընացքում,
 - b) դրանից հետո՝ բոլոր այն դեպքերում, երբ դա կապահան-

զի Կոմիտեն:

2. Բոլոր գեկույցները ներկայացվում են Սիավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարին, որը դրանք ուղարկում է Կոմիտեին՝ քննության առնելու համար: Չեկույցներում նշվում են, եթե կան, այն գործոններն ու դժվարությունները, որոնք ազդում են սույն Դաշնագրի կենսագործման վրա:
3. Սիավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարը, Կոմիտեի հետ խորհրդակցելուց հետո, կարող է շահագործիր մասնագիտացված հաստատություններին ուղարկել գեկույցների այն հատվածների պատճենները, որոնք կարող են վերաբերել նրանց իրավասության ոլորտին:
4. Կոմիտեն ուսումնասիրում է սույն Դաշնագրի մասնակից պետությունների ներկայացրած գեկույցները: Նա մասնակից պետություններին է ուղարկում իր գեկույցները և ընդհանուր կարգի այնպիսի դիտողություններ, որոնք ինքը նպատակահարմար կհանարի: Կոմիտեն կարող է նաև այդ դիտողությունները, սույն Դաշնագրի մասնակից պետություններից ստացված գեկույցների պատճենների հետ միասին, ուղարկել Տնտեսական և սոցիալական խորհրդին:
5. Սույն Դաշնագրի մասնակից պետությունները կարող են Կոմիտեին ներկայացնել իրենց նկատառումները բոլոր այն դիտողությունների վերաբերյալ, որոնք կարող են արվել սույն հոդվածի 4-րդ կետին համապատասխան:

Հոդված 41

1. Սույն Դաշնագրի մասնակից պետությունը, սույն հոդվածին համապատասխան, կարող է ցանկացած ժամանակ հայտարարել, թե ինքը ճանաչում է Կոմիտեի ի-

Զաղաքացիական և քաղաքական իրավունքների մասին...

բավասությունը՝ ստանալու և քննարկելու հաղորդումներ այն մասին, որ որևէ մասնակից պետություն հաստատում է, թե մյուս մասնակից պետությունը չի կատարում սույն Դաշնագրով նախատեսված իր պարտավորությունները։ Սույն հոդվածով նախատեսվող հաղորդումները կարող են ընդունվել և քննարկվել միայն այն դեպքում, եթե դրանք ներկայացրել է այն մասնակից պետությունը, որը հայտարարություն է արել, թե ինքը ճանաչում է Կոմիտեի այդ իրավասությունը։ Կոմիտեն չի ընդունում ոչ մի հաղորդում, եթե այն պատկանում է նման հայտարարություն շարած մասնակից պետությանը։ Սույն հոդվածին հաճապատաժան ստացված հաղորդումները քննության են առնվում հետեւյալ ընթացկարգով։

- Ներև սույն Դաշնագրի մասնակից որևէ պետություն գտնում է, որ մյուս մասնակից պետությունը չի կենսագործում սույն Դաշնագրի դրույթները, ապա նա կարող է զրավոր հաղորդմամբ այդ հարցի մասին տեղեկացնել հիշյալ մասնակից պետությանը։ Այդ հաղորդումն ստանալուց հետո երեք ամսվա ընթացքում հաղորդումն ստացած պետությունը նման հաղորդում հղած պետությանը ներկայացնում է հիշյալ հարցը պարզաբանող զրավոր բացատրություն կամ ցանկացած այլ հայտարարություն, որը պետք է բովանդակի, որքանով դա հնարավոր ու նպատակահարմար է, ներպնտական այն ընթացակարգերն ու սխաշտպանության միջոցները, որոնք կիրառվել են, կիրառվելու են կամ կարող են կիրառվել տվյալ հարցի առնչությամբ,
- Եթե ստացող պետության կողմից նախնական հաղորդումն ստանալուց հետո վեց ամսվա ընթացքում հարցը չի լուծվում ի բավարարումն երկու շահագրգիռ մասնակից պետությունների, այդ պետություններից յուրաքան-

- շյուրն իրավունք ունի հարցը հանձնել Կոմիտեին՝ այդ մասին տեղեկացնելով Կոմիտեին եւ մյուս պետությանը,
- c) Կոմիտեն իրեն հանձնված հարցը քննության է առնում միայն այն բանից հետո, եթիւ հավասարանում է, որ տվյալ դեսպում միջազգային իրավունքի համընդհանուր ճանաչում գտած սկզբունքներին համապատասխան օգտագործվել եւ սպառվել են ներազնութական սլաշտապանության բոլոր մատչելի միջոցները: Տվյալ կանոնը չի գործում, եթիւ այդ միջոցների կիրառումը շարդարացված կերպով ճգնաժամ է,
- d) սույն հոդվածում նախատեսվող հաղորդումները քննության առնելիս Կոմիտեն անցկացնում է դրույկական առաջարկությունները:
- e) Կոմիտեն, (c) ենթակետի դրույթները պահպանելով, իր բարի ծառայություններն է մատուցում շահագրգիռ մասնակից պետություններին՝ սույն Դաշնագրով ճանաչվող մարդու իրավունքների եւ հիմնարար ազատությունների նկատմամբ հարգանքի հիման վրա հարցը բարեկամարար լուծելու նպատակով,
- f) իր քննարկմանը հանձնված ցանկացած հարցով Կոմիտեն կարող է դիմել (b) ենթակետում հիշատակված շահագրգիռ մասնակից պետություններին՝ գործին վերաբերող ցանկացած տեղեկատվություն տրամադրելու խնդրանքով,
- g) (b) ենթակետում հիշատակված շահագրգիռ մասնակից պետություններն իրավունք ունեն ներկա գտնվել Կոմիտեում հարցի քննարկման ժամանակ եւ առաջարկություններ անել բանավոր եւ (կամ) գրավոր,
- h) Կոմիտեն (b) ենթակետին համապատասխան ծանուցում ստանալու օրվանից հետո տասներկու ամսվա ընթացքում ներկայացնում է գեկույց՝

- (i) եթե (e) ենթակետի դրույքների շրջանակներում կարգավորում է ձեռք բերվում, ասպա Կոմիտեն իր զեկույցում սահմանափակվում է փաստերն ու ձեռք բերված կարգավորումը հակիրճ շարադրելով,
- (ii) եթե (e) ենթակետի դրույքների շրջանակներում կարգավորում ձեռք չի բերվում, ասպա Կոմիտեն իր զեկույցում սահմանափակվում է փաստերի հակիրճ շարադրանքով. շահագրգիռ մասնակից պետությունների գրավոր միջնորդությունները եւ բանավոր միջնորդությունների գրառումը կցվում են զեկույցին:

Ցուրաքանչյուր հարցի կապակցությամբ զեկույցն ուղարկվում է շահագրգիռ մասնակից պետություններին:

2. Սույն հոդվածի դրույքներն ուժի մեջ են մտնում, եթե սույն Դաշնագրի տասը մասնակից պետություններ հանդես են գալիս հայտարարությամբ սույն հոդվածի առաջին կետին համապատասխան: Այդ հայտարարությունները մասնակից պետություններն ի սկահ են հանձնում Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարին, որը դրանց պատճեններն ուղարկում է մնացած մասնակից պետություններին: Հայտարարությունը ցանկացած ժամանակ կարող է հետ վելցվել Գլխավոր քարտուղարին ծանուցելու միջոցով: Նման գործողությունը չի խոչընդոտում ցանկացած հարցի քննարկմանը, որը, սույն հոդվածին համապատասխան, արդեն ուղարկված հաղորդման առարկա է. այն բանից հետո, եթե Գլխավոր քարտուղարը ծանուցում է ստացել հայտարարությունը հետ վերցնելու մասին, ցանկացած մասնակից պետության հետագա ոչ մի հաղորդում չի լնդրունվում եթե շահագրգիռ մասնակից պետությունը հանդես չի եկել նոր հայտարարությամբ:

Հոդված 42

1. a) Եթե 41-րդ հոդվածին համապատասխան Կոմիտեին հանձնված որեւէ հարց չի լուծվել ի բավարարումն շահագրգիռ մասնակից պետությունների, Կոմիտեն կարող է շահագրգիռ մասնակից պետությունների նախնական համաձայնությամբ նշանակել հատուկ հաշտարար հանձնաժողով (այսուհետ՝ Հանձնաժողով): Հանձնաժողովի բարի ծառայությունները շահագրգիռ մասնակից պետություններին են նաև ուղարկում սույն Դաշնագրի դրույթների սպահապահման հիման վրա, տվյալ հարցի փոխհամաձայնեցված լուծման նպատակով:
- b) Հանձնաժողովը կազմվում է շահագրգիռ մասնակից պետությունների համար ընդունելի հինգ անդամից: Եթե շահագրգիռ մասնակից պետությունները երեք ամսվա ընթացքում համաձայնության չեն գալիս Հանձնաժողովի ամբողջ կազմի կամ նրա մի մասի վերաբերյալ, ապա Հանձնաժողովի՝ նշանակման հարցում ընդիանույթ համաձայնության չարժանացած, անդամներն ընտրվում են Կոմիտեի կազմից, գաղտնի քվեարկությամբ, Կոմիտեի ծայների երկու երրորդի մեծամասնությամբ:
2. Հանձնաժողովի անդամներն իրենց սպառտականությունները կատարում են անձնասեւս: Նրանք չպետք է լինեն շահագրգիռ մասնակից պետությունների կամ սույն Դաշնագրի ոչ մասնակից պետության կամ այն մասնակից պետության քաղաքացիներ, որը հանդիս չի եկել 41-րդ հոդվածին համապատասխան հայտարարությամբ:
3. Հանձնաժողովն ընտրում է իր նախագահին և ընդունում իր ընթացակարգի կանոնները:
4. Հանձնաժողովի նիստերը սովորաբար գումարվում են Միավորված ազգերի կազմակերպության կենտրոնա-

Քաղաքացիական եւ քաղաքական իրավունքների մասին...

կայանում կամ Միավորված ազգերի կազմակերպության Ժնևի գրասենյակում: Սակայն Հանձնաժողովը, իր որոշմամբ, խորհրդակցելով Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարի եւ շահագրգիռ մասնակից պետությունների հետ, դրանք կարող է գումարել այլ հարմար վայրերում:

5. Քարտուղարությունը 36-րդ հոդվածին համապատասխան սպասարկում է նաև սույն հոդվածի հիման վրա նշանակված հանձնաժողովներին:
6. Կոմիտեի ստացած եւ ուսումնասիրած տեղեկատվությունը հանձնվում է հանձնաժողովի տնօրինությանը, եւ վերջինս շահագրգիռ մասնակից պետություններին կարող է դիմել գործին առնչվող ցանկացած այլ տեղեկատվություն ներկայացնելու խնդրանքով:
7. Հանձնաժողովի կողմից հարցի ամբողջական քննարկումից հետո, սակայն, համեմայն դեպս ոչ ուշ, քան տվյալ հարցը հանձնաժողովին հանձնելուց 12 ամիս անց, այն Կոմիտեի նախագահին ներկայացնում է զեկույց՝ շահագրգիռ մասնակից պետություններին ուղարկելու համար՝
 - a) եթե հանձնաժողովը չի կարող տվյալ հարցի քննարկումն ավարտել տասներկու ամսվա ընթացքում, ապա այն իր զեկույցը սահմանափակում է իր կողմից տվյալ հարցի քննարկման վիճակի հակիրճ շարադրանքով,
 - b) եթե տվյալ հարցի փոխհամաձայնեցված կարգավորում ձեռք է բերվում սույն Դաշնագրով ճանաչվող նարդու իրավունքների նկատմամբ հարգանքի հիման վրա, Հանձնաժողովն իր զեկույցը սահմանափակում է փաստերի ու ձեռք բերված կարգավորման հակիրճ շարադրանքով,
 - c) եթե (b) ենթակետի դրույթների շրջանակում կարգավո-

բում ձեռք չի բերվում, հանձնաժողովի գեկույցը պարունակում է նրա փաստացի եզրակացությունները շահագրգիռ մասնակից պետությունների վեճին առնչվող բոլոր հարցերի վերաբերյալ եւ հանձնաժողովի նկատառումներն այդ հարցի փոխհամաձայնեցված կարգավորման հնարավորությունների մասին: Այդ գեկույցը պարունակում է նաև շահագրգիռ մասնակից պետությունների ներկայացրած գրավոր միջնորդությունները եւ բանավոր միջնորդությունների գրառումը,

- d) եթե հանձնաժողովի գեկույցը ներկայացվում է (c) ենթակետի համաձայն, ապա շահագրգիռ մասնակից պետություններն այդ գեկույցն ստանալուց հետո երեք ամսվա ընթացքում Կոմիտեի նախագահին տեղեկացնում են, թե իրենք համաձայն են արդյոք Հանձնաժողովի գեկույցի բովանդակությանը:
- 8. Սույն հոդվածի դրույթները չեն նվազեցնում Կոմիտեի՝ 41-րդ հոդվածով նախատեսված պարտականությունները:
- 9. Շահագրգիռ մասնակից պետությունները հավասարապես կրում են Հանձնաժողովի անդամների բոլոր ծախսերը՝ Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարի կուլմից ներկայացվող նախահաշվին համապատասխան:
- 10. Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարը կարող է, անհրաժեշտության դեպքում, վճարել հանձնաժողովի անդամների ծախսերը՝ մինչեւ, սույն հոդվածի 9-րդ կետին համապատասխան, դրանց հասուցումը շահագրգիռ մասնակից պետությունների կողմից:

Հոդված 43

Կոմիտեի եւ հատուկ հաշտարար հանձնաժողովների ան-

դամները, որոնք կարող են նշանակվել 42-րդ հոդվածի համաձայն, օժտված են Սիավորված ազգերի կազմակերպության առաջելությունների փորձագետների այն արտոնություններով, առավելություններով եւ անձեռնմխելությամբ, որոնք նախատեսված են Սիավորված ազգերի կազմակերպության Արտոնությունների եւ անձեռնմխելության մասին Կոնվենցիայի համապատասխան քաժիններով:

Հոդված 44

Սույն Դաշնագրի իրականացմանը վերաբերող դրույթները կիրառվում են՝ առանց վճասելու մարդու իրավունքների ողորտում Սիավորված ազգերի կազմակերպության եւ դրա մասնագիտացված հաստատությունների հիմնարար փաստաթղթերով ու կոնվենցիաներով սահմանված կամ դրանց համաձայն գործող ընթացակարգերը եւ սույն Դաշնագրի մասնակից պետություններին չեն խոչընդոտում օգտագործելու վեճերի լուծման այլ ընթացակարգեր՝ իրենց միջեւ գործող ընդհանուր կամ հատուկ միջազգային համաձայնագրերի հիման վրա:

Հոդված 45

Կոմիտեն Սիավորված ազգերի կազմակերպության Գրխավոր ասամբլեային Տնտեսական եւ սոցիալական խորհրդի միջոցով ամենամյա գեկույց է ներկայացնում իր գործունեության մասին:

ՍԱՍ V

Հոդված 46

Սույն Դաշնագրում ոչինչ չպետք է մեկնաբանվի որպես Սիավորված ազգերի կազմակերպության եւ նրա մասնագիտացված հաստատությունների կանոնադրու-

թյունների այն դրույթների նշանակության նվազեցում, որոնք սահմանում են Սիավորված ազգերի կազմակերպության և մասնագիտացված հաստատությունների տարրեր մարմինների համայատասխան պարտականությունները այն հարցերի կապակցությամբ, որոնց վերաբերում է սույն Դաշնագիրը:

Հոդված 47

Սույն Դաշնագրում ոչինչ չայետք է մեկնաբանվի որպես բոլոր ժողովուրդների՝ իրենց բնական հարստությունից ու ռեսուրսներից լիարժեքորեն և ազատորեն օգտվելու և դրանք օգտագործելու անկաստելի իրավունքի սահմանափակում:

ՍԱՍՈ VI

Հոդված 48

1. Սույն Դաշնագիրը բաց է ստորագրման Սիավորված ազգերի կազմակերպության ցանկացած անդամ սյետության կամ նրա ցանկացած մասնագիտացված հաստատությունների անդամի, Սիցազգային դատարանի Ստատուտի մասնակից ցանկացած պետության և սույն Դաշնագրին մասնակցելու նպատակով Սիավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր ասամբլեայի հրավիրած ցանկացած այլ պետության համար:
2. Սույն Դաշնագիրը ենթակա է վավերացման: Վավերագրերն ի պահ են հանձնվում Սիավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտողարին:
3. Սույն Դաշնագիրը միանալու համար բաց է սույն հոդվածի 1-ին կետում նշված ցանկացած պետության համար:
4. Սիանալը կատարվում է միանալու մասին փաստաթուղթում:

Քաղաքացիական եւ քաղաքական իրավունքների մասին...

թը Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարին ի պահ հանձնելով:

5. Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարը սույն Դաշնագիրն ստորագրած կամ Դաշնագրին միացած բոլոր սեռություններին տեղեկացնում է յուրաքանչյուր վավերագիրը կամ միանալու վերաբերյալ փաստարութբն ի պահ հանձնելու մասին:

Հոդված 49

1. Սույն Դաշնագիրն ուժի մեջ է մտնում երեսունհինգերորդ վավերագիրը կամ միանալու մասին փաստաթուղթը թը Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարին ի պահ հանձնելու օրվանից երեք ամիս անց:

2. Յուրաքանչյուր սեռության համար, որը վավերացնում է սույն Դաշնագիրը կամ միանում նրան երեսունհինգերորդ վավերագիրը կամ միանալու մասին փաստաթուղթն ի պահ հանձնելուց հետո, սույն Դաշնագիրն ուժի մեջ է մտնում իր վավերագիրը կամ միանալու մասին փաստաթուղթն ի պահ հանձնելու օրվանից երեք ամիս անց:

Հոդված 50

Սույն Դաշնագրի դրույթները տարածվում են դաշնային սեռությունների բոլոր մասերի վրա՝ առանց որևէ սահմանափակման կամ բացառության:

Հոդված 51

1. Սույն Դաշնագրի մասնակից ցանկացած պետություն կարող է առաջարկել լրացումներ ու փոփոխություններ եւ դրանք ներկայացնել Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարին: Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարն

այնուհետեւ առաջարկված ցանկացած լրացում ու փոփոխություն ուղարկում է սույն Դաշնագրի մասնակից պետություններին՝ խնդրելով հայտնել, թե իրենք համաձայն են արդյոք իրավիրելու մասնակից պետությունների խորհրդաժողով այդ առաջարկությունները քննարկելու և դրանց վերաբերյալ քվեարկություն անցկացնելու նպատակով։ Եթե մասնակից պետությունների առնվազն մեկ երրորդն արտահայտվում է խորհրդաժողովի անցկացման օգտին, Գլխավոր քարտուղարը իրավիրում է այն Սիավորված ազգերի կազմակերպության հովանու ներքո։ Խորհրդաժողովին ներկա գտնված և քվեարկությանը մասնակցած մասնակից պետությունների մեծամասնության ընդունած ցանկացած լրացում կամ փոփոխություն ներկայացվում է Սիավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր ասամբլեայի կողմից և ընդունվում սույն Դաշնագրի մասնակից պետությունների երկու երրորդի մեծամասնությամբ իրենց սահմանադրական գործընթացների համաձայն։

2. Լրացումներն ու փոփոխություններն ուժի մեջ են մտնում, երբ հաստատվում են Սիավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր ասամբլեայի կողմից և ընդունվում սույն Դաշնագրի մասնակից պետությունների երկու երրորդի մեծամասնությամբ իրենց սահմանադրական գործընթացների համաձայն։
3. Ուժի մեջ մտնելուց հետո լրացումներն ու փոփոխությունները պարտադիր են դառնում այն մասնակից պետությունների համար, որոնք ընդունել են դրանք, իսկ մյուս մասնակից պետությունների համար պարտադիր են մնում սույն Դաշնագրի դրույթները և նրանց կողմից նախկինում ընդունված ցանկացած լրացում ու փոփոխություն։

Հոդված 52

48-րդ հոդվածի 5-րդ կետի համաձայն արված ծանուցումներից անկախ՝ Սիավորված ազգերի կազմակերպու-

թյան Գլխավոր քարտուղարը նույն հոդվածի 1-ին կետում նշված բոլոր պետություններին ծանուցում է հետևյալի մասին՝

- a) 48-րդ հոդվածի համաձայն կատարված ստորագրումների, վավերացումների եւ միանալու մասին,
- b) 49-րդ հոդվածի համաձայն՝ սույն Դաշնագրի ուժի մեջ մտնելու ամսաթվի եւ 51-րդ հոդվածի համաձայն կատարված ցանկացած լրացման ու փոփոխության ուժի մեջ մտնելու ամսաթվի մասին:

Հոդված 53

1. Սույն Դաշնագիրը, որի անզերեն, իսլաներեն, չինարեն, ռուսերեն եւ ֆրանսերեն տեքստերը հավասարագոր են, ի սկահ է հանձնվում Միավորված ազգերի կազմակերպության արխիվ:
2. Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարը սույն Դաշնագրի վավերացված պատճեններն ուղարկում է 48-րդ հոդվածում նշված բոլոր պետություններին:

*Optional Protocol to the International Covenant
on Civil and Political Rights*

ՔԱՂԱՔԱՑԻԱԿԱՆ ԵՎ
ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ
ԻՐԱՎՈՒՆՔՆԵՐԻ
ՍԱՍԻՆ
ՄԻԶԱՋԳԱՅԻՆ
ԴԱԾՆԱԳՐԻՆ ԿԻՑ
ԿԱՍԼՆՏԻՐ
ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

(16 դեկտեմբերի, 1966 թ.)

Դաշնագրի պաշտոնական հայերեն քարզմանությունը
տրամադրել է
Սիցազգային իրավունքի հայկական
ընկերակցությունը:

Սույն Արձանագրության մասնակից պետությունները՝
Ակատի ուժենալով, որ Քաղաքացիական եւ քաղաքական իրավունքների մասին Դաշնագրի (այսուհետ՝ Դաշնագիր) հետագա նպատակների իրագործման եւ նրա դրույթների կատարման համար նպատակահարմար է Դաշնագրի IV մասի համաձայն հիմնադրված Մարդու իրավունքների կոմիտեին (այսուհետ՝ Կոմիտե) հնարավորություն ընձեռել ընդունելու եւ քննության առնելու, ինչպես նախատեսված է սույն Արձանագրությամբ, հաղորդումներ առանձին անձանցից, ովքեր հայտարարում են, թե իրենք զոհ են Դաշնագրում շարադրված որեւէ իրավունքի խախտման,

համաձայնել են ներքոհիշյալի շուրջ:

Հոդված 1

Դաշնագրի մասնակից այն պետությունը, որը դառնում է սույն Արձանագրության մասնակից, ճանաչում է Կոմիտեի իրավասությունը լնդրունելու և քննության առնելու առանձին անձանց՝ իր իրավագործությանը ննթակա հաղորդումներ, ովքեր հայտարարում են, թե տվյալ մասնակից պետության կողմից Դաշնագրում շարադրված որեւէ իրավունքի խախտման զոհ են դարձել: Կոմիտեն չի ընդունում որեւէ հաղորդում, եթե այն վերաբերում է Դաշնագրի մասնակից որեւէ պետության, որը, սակայն, մասնակից չէ սույն Արձանագրությանը:

Հոդված 2

Հոդված 1-ի դրույթներին համապատասխան, այն անձինք, ովքեր հայտարարում են, թե խախտվել է Դաշնագրում ամրագրված իրենց այս կամ այն իրավունքը, եւ իրենք սպառել են իրավական պաշտովանության ներսութական բոլոր միջոցները, կարող են գրավոր հաղորդում ներկայացնել Կոմիտեի քննարկմանը:

Հոդված 3

Կոմիտեն կարող է անընդունելի համարել սույն Արձանագրության համաձայն ներկայացվող, բայց անստորագիր կամ, Կոմիտեի կարծիքով, հաղորդումներ ներկայացնելու իրավունքը շարաշահող եւ կամ Դաշնագրի դրույթներին անհամատեղելի ցանկացած հաղորդում:

Հոդված 4

1. Կոմիտեն, 3-րդ հոդվածի դրույթներին համապատասխան, սույն Արձանագրության համաձայն ներկայացվող ցանկացած հաղորդման մասին ծանուցում է սույն Արձանագրության մասնակից այն պետությանը, որը, ինչպես պնդում են, խախտում է Դաշնագրի որեւէ դրույթ:

2. Ծանուցում ստացած պետությունը վեց ամսվա ընթացքում Կոմիտեին ներկայացնում է գրավոր քացարություններ կամ հայտարարություններ՝ պարզաբանելով քննության առարկա խնդիրը եւ, եթե դրանք կան, պաշտպանության այն միջոցները, որոնք կարող են կիրառվել այդ պետության կողմից:

Հոդված 5

1. Կոմիտեն քննության է առնում սույն Արձանագրության համաձայն ստացված հաղորդումները՝ հաշվի առնելով առանձին անձանց եւ շահագրգիռ մասնակից պետության ներկայացրած ողջ գրավոր տեղեկատվությունը;
2. Կոմիտեն չի քննում անձանցից ստացված ոչ մի հաղորդում, քանի դեռ չի համոզվել, որ:
 - a) այդ նույն հարցը չի քննարկվում միջազգային քննության կամ կարգավորման այլ ընթացակարգի համաձայն,
 - b) տվյալ անձն սպառել է իրավական պաշտպանության բոլոր մատչելի ներպետական միջոցները: Այս դրույթը չի գործում, եթե նման միջոցների կիրառումն անհիմն կերպով ձգձգվում է:
3. Սույն Արձանագրությամբ նախատեսված հաղորդումները քննելիս Կոմիտեն գումարում է փակ նիստեր:
4. Իր նկատառումները Կոմիտեն հայտնում է համապատասխան մասնակից պետությանը եւ անձին:

Հոդված 6

Կոմիտեն Դաշնագրի 45-րդ հոդվածով նախատեսված իր ամենամյա գեկուցման մեջ ամփոփ շարադրում է սույն Արձանագրությանը համապատասխան իրականացրած իր գործունությունը:

Հոդված 7

Մինչեւ Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր ասամբլեայի 1960 թ. դեկտեմբերի 14-ին ընդունած Գաղութային երկրներին եւ ժողովուրդներին ամփախություն շնորհելու մասին Խոչակագրի վերաբերյալ 1514 (XV) բանաձեւի նպատակների իրազործումը սույն Արձանագրության դրույթները ոչ մի կերպ չեն սահմանափակում Միավորված ազգերի կազմակերպության կանոնադրությամբ եւ Միավորված ազգերի կազմակերպության ու նրա մասնագիտացված հաստությունների միջազգային այլ համաձայնագրերով ու փաստաթուրերով այդ ժողովուրդներին ընձեռված հանրագիր ներկայացնելու իրավունքը:

Հոդված 8

1. Սույն Արձանագրությունը բաց է ստորագրման Դաշնագիրը ստորագրած ցանկացած պետության կողմից:
2. Սույն Արձանագրությունը ներակա է վավերացման Դաշնագիրը վավերացրած կամ դրան միացած ցանկացած պետության կողմից: Վավերագրերն ի պահ են տրվում Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարին:
3. Սույն Արձանագրությունը միանալու համար բաց է Դաշնագիրը վավերացրած կամ դրան միացած ցանկացած պետության համար:
4. Միանալն ուժի մեջ մտնում է միանալու մասին փաստաթուրը Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարին հանձնելով:
5. Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարը սույն Արձանագրությունը ստորագրած կամ դրան միացած բոլոր պետություններին հայտնում է:

յուրաքանչյուր վավերագրի կամ միանալու վերաբերյալ փաստաթղթի ի պահ հանձնելու մասին:

Հոդված 9

1. Դաշնագրի ուժի մեջ մտնելու դեպքում սույն Արձանագրությունն ուժի մեջ է մտնում Սիավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարին տասներորդ վավերագիրը կամ միանալու մասին փաստաթուղթն ի պահ հանձնելուց երեք ամիս անց:
2. Տասներորդ վավերագիրը կամ միանալու մասին փաստաթուղթն ի պահ հանձնելուց հետո սույն Արձանագրությունը վավերացրած կամ դրան միացած յուրաքանչյուր սկզբության համար սույն Արձանագրությունն ուժի մեջ է մտնում իր վավերագիրը կամ միանալու մասին փաստաթուղթն ի պահ հանձնելուց երեք ամիս անց:

Հոդված 10

Սույն Արձանագրության դրույթները տարածվում են դաշնային պետությունների բոլոր մասերի վրա՝ առանց որևէ սահմանափակման կամ բացառության:

Հոդված 11

1. Սույն Արձանագրության մասնակից յուրաքանչյուր պետություն կարող է առաջարկել լրացումներ ու փոփոխություններ եւ դրանք ներկայացնել Սիավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարը առաջարկված յուրաքանչյուր լրացում ու փոփոխություն փոխանցում է սույն Արձանագրության մասնակից պետություններին՝ խնդրելով հայտնել՝ համաձայն են արդյոք իրավիրելու մասնակից պետությունների խորհրդաժողով այդ առաջարկությունները քննարկելու եւ քվեարկելու նպատակով։ Եթե խորհրդաժողովը իրավիրելու օգտին արտահայտվում է մասնակից պետությունների առնվազն մեկ

երրորդը, ապա Գլխավոր քարտուղարը իրավիրում է խորհրդաժողովը Միավորված ազգերի կազմակերպության հովանու ներքո: Խորհրդաժողովին ներկա եւ քվեարկությանը մասնակցող մասնակից պետությունների մեծամասնությամբ ընդունված ամեն մի լրացում եւ փոփոխություն հաստատման է ներկայացվում Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր ասամբլեային:

2. Լրացումներն ու փոփոխություններն ուժի մեջ են մտնում Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր ասամբլեայում հաստատվելուց եւ սույն Արձանագրության մասնակից պետությունների երկու երրորդի մեծամասնությամբ այդ պետությունների սահմանադրական ընթացակարգի համաձայն ընդունվելուց հետո:
3. Ուժի մեջ մտնելուց հետո լրացումներն ու փոփոխությունները դատնում են պարտադիր դրանք ընդունած մասնակից պետությունների համար, իսկ մյուս մասնակից պետությունների համար պարտադիր են մնում սույն Արձանագրության դրույթները եւ նախկինում նրանց կողմից ընդունված լրացումներն ու փոփոխությունները:

Հոդված 12

1. Մասնակից յուրաքանչյուր պետություն ցանկացած ժամանակ Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարին ուղղված գրավոր ծանուցումով կարող է չեղյալ հայտարարել սույն Արձանագրությունը: Չեղյալ հայտարարումն ուժի մեջ է մտնում նշված ծանուցումը Գլխավոր քարտուղարի կողմից ստանալուց երեք ամիս անց:
2. Չեղյալ հայտարարումը չի խոչընդոտում մինչեւ դրա ուժի մեջ մտնելը 2-րդ հոդվածի համաձայն ներկայաց-

Ված հաղորդումների առնչությամբ սույն Արձանագրության դրույթների կիրառումը շարտունակելուն:

Հոդված 13

Սույն Արձանագրության 8-րդ հոդվածի 5-րդ կետի համաձայն արված ծանուցումներից անկախ՝ Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարը Դաշնագրի 48-րդ հոդվածի 1-ին կետում հիշատակված բոլոր պետություններին տեղեկացնում է՝

- 8-րդ հոդվածի համաձայն ստորագրումների, վավերացումների եւ միանալու մասին,
- 9-րդ հոդվածի համաձայն՝ սույն Արձանագրության ուժի մեջ մտնելու եւ 11-րդ հոդվածի համաձայն՝ ցանկացած լրացման ու փոփոխության ուժի մեջ մտնելու ժամկետի մասին,
- 12-րդ հոդվածի համաձայն՝ չեղյալ հայտարարելու մասին:

Հոդված 14

- Սույն Արձանագրությունը, որի անգլերեն, իսպաներեն, չինարեն, ռուսերեն եւ ֆրանսերեն բնագրերը հավասարագոր են, ի պահ է հաճճնվում Միավորված ազգերի կազմակերպության արխիվ:
- Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարը սույն Արձանագրության վավերացված սլատեններն ուղարկում է Դաշնագրի 48-րդ հոդվածում նշված բոլոր պետություններին:

*Second Optional Protocol to the International
Covenant on Civil and Political Rights, aiming
at the abolition of the death penalty*

ՀԱՂԱՔԱՑԻԱԿԱՆ ԵՎ
ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ
ԻՐԱՎՈՒՆՔՆԵՐԻ
ՍԱՍԻՆ ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ
ԴԱԾՆԱԳՐԻՆ ԿԻՑ
ԵՐԿՐՈՐԴ ԿԱՍՀՆՏԻՐ
ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ՝
Ի ՎԵՐԱՑՈՒՄՆ
ՄԱՀԱՊԱՏԺԻ

(15 դեկտեմբերի, 1989 թ.)

Դաշնագրի պաշտոնական հայերեն թարգմանությունը
տրամադրել է
Միջազգային իրավունքի հայկական
ընկերակցությունը:

**Սույն Արձանագրության մասնակից պետությունները՝
հավատալով,** որ մահապատժի վերացումը կմպաստի
մարդկային արժանապատվության ամրապնդմանը եւ
մարդու իրավունքների առաջադիմական զարգացմանը,

վկայակոչելով 1948 թ. դեկտեմբերի 10-ին ընդունված
Մարդու իրավունքների համընդհանուր հոչակագրի 3-րդ
հոդվածը եւ 1966 թ. դեկտեմբերի 16-ին ընդունված Քա-
ղութացիական եւ քաղաքական իրավունքների մասին
միջազգային Դաշնագրի 6-րդ հոդվածը,

նշելով, որ Քաղաքացիական եւ քաղաքական իրա-
վունքների մասին միջազգային Դաշնագրի 6-րդ հոդվա-
ծի՝ մահապատժի վերացմանը վերաբերող ծեսակերպու-
մը հստակորեն ենթադրում է, որ մահապատժի վերացու-
մը ցանկալի է,

համոզված լինելով, որ մահապատիժը վերացնելու բոլոր
միջոցները պետք է դիտել որպես առաջադիմություն
կյանքի իրավունքից օգտվելու ասպարեզում,

ցանկանալով սույնով ստանձնել մահապատիժը վերաց-
նելու միջազգային պարտավորություն,

համաձայնեցին ներքոհիշյալի շուրջ:

Հոդված 1

- Սույն Արձանագրության մասնակից պետության իրավագորության ներքո գտնվող ոչ մի անձ մահապատժի չի ենթարկվում:
- Ցուրաքանչյուր մասնակուց ոյնտություն ձեռնարկում է բոլոր անհրաժեշտ միջոցներն իր իրավագորության շրջանակներում մահապատիժը վերացնելու համար:

Հոդված 2

- Չի բույլատրվում որևէ վերասյահում սույն Արձանագրության առնչությամբ, բացառությամբ վավերացման կամ միանալու պահին արված վերապահումի, որով մահապատժի կիրառում է նախատեսվում պատերազմի ժամանակ՝ համաձայն ռազմական բնույթի առավել ծանր հանցագործության կատարման համար մեղադրական դատավճոյի:
- Նման վերասյահում կատարած մասնակից պետությունը վավերացման կամ միանալու պահին Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարին հաղորդում է իր ներսունտական օրենսդրության՝ պատերազմի ժամանակ կիրառվող համապատասխան դրույթների մասին:
- Նման վերապահում կատարած մասնակից պետությունը Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարին ծանուցում է իր տարածքում պատերազմական ցանկացած դրության սկսվելու կամ դադարելու մասին:

Հոդված 3

Սույն Արձանագրության մասնակից պետությունները Մարդու իրավունքների կոմիտեին Դաշնագրի 40-րդ հոդվածին համապատասխան ներկայացվող գեկույց-

Քաղաքացիական եւ քաղաքական իրավունքներ (արձնգ. II)...

ներում ընդգրկում են տնդեկատվություն սույն Արձանագրության իրականացման համար իրենց ձեռնարկած միջոցառումների մասին:

Հոդված 4

Դաշնագրի մասնակից այն պետությունների առնչությամբ, որոնք հայտարարություն են կատարել 41-րդ հոդվածի համաձայն, Մարդու իրավունքների Կոմիտեի՝ այնպիսի հաղորդումներ ստանալու եւ քննարկելու իրավասությունը, եթե մի մասնակից պետություն պնդում է, թե մի այլ մասնակից պետություն չի կատարում իր սլարտավորությունները, տարածվում է սույն Արձանագրության դրույթների վրա, եթե միայն շահագրգիռ մասնակից պետությունը հակառակը չի հայտարարել վավերացման կամ միանալու պահին:

Հոդված 5

1966 թ. դեկտեմբերի 16-ին ընդունված Քաղաքացիական եւ քաղաքական իրավունքների մասին միջազգային Դաշնագրին կից առաջին կամընտիր Արձանագրության մասնակից պետությունների առնչությամբ, Մարդու իրավունքների Կոմիտեի՝ նրանց իրավագործության ներքո գտնվող առանձին անձանց հաղորդումներ ստանալու եւ քննարկելու իրավասությունը տարածվում է սույն Արձանագրության դրույթների վրա, եթե միայն շահագրգիռ մասնակից պետությունը հակառակը չի հայտարարել վավերացման կամ միանալու պահին:

Հոդված 6

1. Սույն Արձանագրության դրույթները կիրառվում են որպես Դաշնագիրը լրացնող դրույթներ:
2. Առանց սույն Արձանագրության 2-րդ հոդվածի համաձայն վերասահում անելու հնարավորությանը խոչըն-

դուտելու, սույն Արձանագրության 1-ին հոդվածի 1-ին կետով երաշխավորված իրավունքը ենթակա չէ որեւէ սահմանափակման՝ Դաշնագրի 4-րդ հոդվածի համաձայն:

Հոդված 7

1. Սույն Արձանագրությունը բաց է ստորագրման Դաշնագիրն ստորագրած ցանկացած պետության համար:
2. Սույն Արձանագրությունը ենթակա է վավերացման ցանկացած պետության կողմից, որը վավերացրել է Դաշնագիրը կամ նրացել դրան: Վավերագրերն ի պահ են հանձնվում Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարին:
3. Սույն Արձանագրությունը բաց է միանալու համար Դաշնագիրը վավերացրած կամ նրան միացած ցանկացած պետության համար:
4. Միանալն իրականացվում է միանալու մասին փաստաթուղթը Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարին ի պահ հանձնելով:
5. Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարը սույն Արձանագրությունը ստորագրած կամ նրան միացած բոլոր պետություններին հաղորդում է յուրաքանչյուր վավերագրի կամ միանալու մասին փաստաթուղթի ի պահ հանձնման մասին:

Հոդված 8

1. Սույն Արձանագրությունն ուժի մեջ է մտնում տասներորդ վավերագիրը կամ միանալու մասին փաստաթուղթը Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարին ի պահ հանձնելու օրվանից երեք ամիս անց:

2. Տասներրդ վավերագրի կամ միանալու մասին փաստաթրդի ի պահ հանձնումից հետո սույն Դաշնագիրը վավերացրած կամ նրան միացած յուրաքանչյուր պետության համար սույն Արձանագրությունն ուժի մեջ է մտնում իր վավերագիրը կամ միանալու մասին փաստաթութբն ի պահ հանձնելու օրվանից երեք ամիս անց:

Հոդված 9

Սույն Արձանագրության դրույթները տարածվում են դաշնային պետությունների բոլոր մասերի վրա՝ առանց որեւէ սահմանափակման կամ բացառության:

Հոդված 10

Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարը Դաշնագրի 48-րդ հոդվածի 1-ին կետում նշշված սլետություններին տեղեկացնում է՝

- սույն Արձանագրության 2-րդ հոդվածի համաձայն կատարված վերապահումների, հաղորդումների եւ ծանուցումների մասին,
- սույն Արձանագրության 4-րդ կամ 5-րդ հոդվածների համաձայն արված հայտարարությունների մասին,
- սույն Արձանագրության 7-րդ հոդվածի համաձայն կատարված ստորագրումների, վավերացումների եւ միանալու մասին,
- սույն Արձանագրության 8-րդ հոդվածի համաձայն դրա ուժի մեջ մտնելու ժամկետի մասին:

Հոդված 11

1. Սույն Արձանագրությունը, որի անգլերեն, իսլամերեն, չինարեն, ռուսերեն եւ ֆրանսերեն տեքստերը հավասարագոր են, ի պահ է հանձնվում Միավորված ազգերի կազմակերպության արխիվ:

-
2. Միավորված ազգերի կազմակերպության Գլխավոր քարտուղարը սույն Արձանագրության հավաստված պատճեններն ուղարկում է Դաշնագրի 48-րդ հոդվածում նշված բոլոր պետություններին: